

38th Infant ■

Novi Sad, 25th June – 3rd July 2011

| 38th International Festival of Alternative and New Theatre

Субота, 25. јун |

10.00 Радионица Путеви маште, Мишел Матје, Француска – Балетска школа

17.00 Приказивање филмова Театра Кентаур – КЦНС

20.00 **СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ: ALFA BOYS, Битеф театар, Србија – КЦНС, Велика сала**

22.00 **ВРЕМЕ РИДАЊУ, Плесна трупа Зита, Грчка – Позориште младих, Велика сала**

Недеља, 26. јун |

10.00 Радионица Путеви маште, Мишел Матје, Француска – Балетска школа

11.00 Отварање изложбе фотографија ПОЛИПТИХ / Округли сто о представама Alfa Boys и Време ридану – КЦНС

18.00 Отварање изложбе фотографија ПУТЕВИ, Александар Милосављевић, Србија – КЦНС, Сала „Трибина младих“

19.00 **ТУРБО ПАРАДИЗО, Позориште „Деже Костолањи“, Србија – Новосадско позориште, Велика сала**

20.30 **INSOMNIA, Трупа Тела Ирачана, Холандија – КЦНС, Велика сала**

22.00 **АНАЛОГИЈЕ, Породица бистрих потока, Србија – Позориште младих, Мала сала**

Понедељак, 27. јун |

10.00 Радионица Путеви маште, Мишел Матје, Француска – Балетска школа

11.00 Округли сто о представама Турбо парадизо и Insomnia – КЦНС

12.30 Промоција часописа ТФТ. Театар, филм, телевизија – КЦНС

17.00 **ИНТЕРВЈУ С УМЕТНИКОМ, Виа негатива, Словенија/Србија – Позориште младих, Мала сала**

18.00 Отварање изложбе MILITARY TRASH, Владо Ранчић, Ненад Игњатов, Ремус Даеску, Србија/Румунија – КЦНС, Ликовни салон

18.30 **Мушки/женски – Женске/мушке: МУШКО/МУШКА, Бацачи сенки – Театар & ТД, Хрватска/MESS, Босна и Херцеговина – Новосадско позориште, Велика сала**

21.00 **I-ON, Иво Димчев, Белгија/Бугарска – КЦНС, Велика сала**

22.30 **Мушки/женски – Женске/мушке: МУШКО/ЖЕНСКА, Бацачи сенки – Театар & ТД, Хрватска/MESS, Босна и Херцеговина – Новосадско позориште, Велика сала**

Уторак, 28. јун |

10.00 Радионица Путеви маште, Мишел Матје, Француска – Балетска школа

11.00 Округли сто о представама Интервју с уметником и I-on – КЦНС

17.00 Приказивање филмова: Рита Гоби, Симптоми; Бруно Вагнер – КЦНС

20.00 **ПРОЈЕКАТ 10 МИНУТА, Продукције ЕН-КНАП, Ен Кнап група, Словенија – Приказивање филма – КЦНС, Велика сала**

22.00 **РЕФЛЕКТОРКА, Наоко Танака, Немачка/Јапан – Позориште младих, Велика сала**

Среда, 29. јун |

- 10.00 Радионица Простор око тела, Хени Варга, Србија – Новосадско позориште, Мала сала
 11.00 Округли сто о представама Пројекат 10 минута и Рефлекторка – КЦНС
 14.00 **ОСМОРУКИ ТАРОТ ЛАВИРИНТ, Трупа Жива слика, Мађарска – Код Пољопривредног факултета**
 19.00 **ТРИ СЕСТРЕ, Битеф театар, Србија – Гимназија „Лаза Костић“**
 21.00 **ALLEGE, Јавно у приватном, Немачка/Француска – Позориште младих, Велика сала**
 22.00 **СПОМЕН-ПАРК, Театар делакт, Француска – Музеј Војводине, Музеј савремене уметности Војводине, Дунавски парк**

Четвртак, 30. јун |

- 10.00 Радионица Простор око тела, Хени Варга, Србија – Новосадско позориште, Мала сала
 11.00 Округли сто о представама Три сестре, Allege и Спомен-парк – КЦНС
 14.00 **ОСМОРУКИ ТАРОТ ЛАВИРИНТ, Трупа Жива слика, Мађарска – Код Пољопривредног факултета**
 17.00 Разговор на тему „Прелазећи границе“, Каролина Печењи – КЦНС, Сала на првом спрату
 19.00 **НОНІВ, видео перформанс, Родолф Бурот, Француска – КЦНС, Велика сала**
 20.15 **МАРГИНАЛИСТА, Ђерк Сакоњи трупа, Мађарска – Новосадско позориште, Велика сала**
 21.30 **ЧЕКАЈУЋИ ГОДОА, Трупа Форте, Мађарска – Позориште младих, Велика сала**

Петак, 1. јул |

- 10.00 Радионица Простор око тела, Хени Варга, Србија – Новосадско позориште, Мала сала
 10.00 Радионица Soundpainting, Лоран Рошел, Француска – КЦНС, Сала „Трибина младих“
 11.00 Округли сто о представама Осморуки тарот лавиринт, Маргиналиста и Чекајући Годоа – КЦНС
 17.00 Читање драме „Убила сам своју мајку“ Андраша Вишког – КЦНС, Сала на првом спрату
 19.00 **EXPRESS FIGHT CLUB, Пост театар, Немачка/САД/Јапан – КЦНС, Велика сала – сцена**
 21.30 **БЕСКОНАЧНОСТ, Трупа Трећи глас, Мађарска – СНП, Комбинат, Ђорђа Рајковића 5а**

Субота, 2. јул |

- 10.00 Радионица Простор око тела, Хени Варга, Србија – Новосадско позориште, Мала сала
 10.00 Радионица Soundpainting, Лоран Рошел, Француска – КЦНС, Сала „Трибина младих“
 11.00 Округли сто о представама Express Fight Club и Бесконечност – КЦНС
 18.00 **Мушки/женски – Женске/мушке: ЖЕНСКО/ЖЕНСКА, Бацачи сенки – Театар & ТД, Хрватска/MESS, Босна и Херцеговина – Новосадско позориште, Велика сала**
 20.30 **ЛОКУС ФОКУС, Трупа Плесни ресурси Земље, Јапан – КЦНС, Велика сала**
 22.30 **Мушки/женски – Женске/мушке: ЖЕНСКО/МУШКА, Бацачи сенки – Театар & ТД, Хрватска/MESS, Босна и Херцеговина – Новосадско позориште, Велика сала**

Недеља, 3. јул |

- 10.00 Радионица Soundpainting, Лоран Рошел, Француска – КЦНС, Сала „Трибина младих“
 11.00 Округли сто о представама Локус фокус и Мушки/женски – Женске/мушке – КЦНС
 13.00 Приказивање филмова о раду Мина Танаке – КЦНС
 18.00 **ЦРВЕНО, НЕТА – Нова европска театарска акција – Новосадско позориште, Велика сала**
 20.00 **НЕЖНО, НЕЖНО, НЕЖНИЈЕ, копродукција: Дах театар и КЦНС, Србија – КЦНС, Велика сала**
 22.00 Саопштење жирија – Представљање радионице – концерт SOUNDPAINTING, Лоран Рошел и полазници, Француска/Србија – КЦНС, Отворена сцена

38th Infant programme

Saturday, 25th June |

- 10.00 Workshop: 'Roads of Imagination', Michel Mathieu, France – Ballet School
- 17.00 Film screening, featuring the work of the Centaur Theatre Company – CCNS
- 20.00 **FESTIVAL INAUGURATION: ALPHA BOYS, The Bitef Theatre, Serbia – CCNS, Main Hall**
- 22.00 **A TIME TO MOURN, The ZITA Dance Company, Greece – The Youth Theatre, Grand Stage**

Sunday, 26th June |

- 10.00 Workshop: 'Roads of Imagination', Michel Mathieu, France – Ballet School
- 11.00 Opening of the photography exhibition: POLYPTYCH / Round table discussion about the plays Alpha Boys and A Time to Mourn – CCNS
- 18.00 Opening of the photography exhibition: ROADS, Aleksandar Milosavljević, Serbia – CCNS, 'Tribina mladih' Hall (The Youth Forum)
- 19.00 **TURBO PARADISO, The Dezső Kosztolányi Theatre, Serbia – The Novi Sad Theatre, Grand Stage**
- 20.30 **INSOMNIA, The Company Iraqi Bodies, The Netherlands – CCNS, Main Hall**
- 22.00 **ANALOGIES, The Clear Streams Family, Serbia – The Youth Theatre, Small Stage**

Monday, 27th June |

- 10.00 Workshop: 'Roads of Imagination', Michel Mathieu, France – Ballet School
- 11.00 Round table discussion about the plays Turbo Paradiso and Insomnia – CCNS
- 12.30 Promotion of Magazine TFT. Theatre, Film, Television – CCNS
- 17.00 **INTERVIEW WITH AN ARTIST, Via Negativa, Slovenia/Serbia – The Youth Theatre, Small Stage**
- 18.00 Opening of the exhibition: MILITARY TRASH, Vlado Rančić, Nenad Ignjatov, Remus Daescu, Serbia/Romania – CCNS, Art Gallery
- 18.30 **Male-Female/Female-Male: MALE/MALE, The Shadow Casters – Theatre & TD, Croatia/MESS, Bosnia and Herzegovina – The Novi Sad Theatre, Grand Stage**
- 21.00 **I-ON, Ivo Dimchev, Belgium/Bulgaria – CCNS, Main Hall**
- 22.30 **Male-Female/Female-Male: MALE/FEMALE, The Shadow Casters – Theatre & TD, Croatia/MESS, Bosnia and Herzegovina – The Novi Sad Theatre, Grand Stage**

Tuesday, 28th June |

- 10.00 Workshop: 'Roads of Imagination', Michel Mathieu, France – Ballet School
- 11.00 Round table discussion about the plays Interview with an Artist and I-On – CCNS
- 17.00 Film screening, featuring the work of Rita Góbi/The Symptoms; Bruno Wagner – CCNS
- 20.00 **10 MIN PROJECT, EN-KNAP Productions, EnKnapGroup, Slovenia – Film screening – CCNS, Main Hall**
- 22.00 **DIE SCHEINWERFERIN (THE SHINE-THROWER), Naoko Tanaka, Germany/Japan – The Youth Theatre, Grand Stage**

Wednesday, 29th June |

- 10.00 Workshop: 'Space around Body', Heni Varga, Serbia – The Novi Sad Theatre, Small Stage
- 11.00 Round table discussion about the plays 10 Min Project and Die Scheinwerferin – CCNS
- 14.00 **OCTOPUS TAROT LABYRINTH, The Living Picture Company, Hungary – At the Faculty of Agriculture**
- 19.00 **THREE SISTERS, The Bitef Theatre, Serbia – 'Laza Kostić' High School**
- 21.00 **ALLEGE, Public in Private, Germany/France – The Youth Theatre, Grand Stage**
- 22.00 **MEMORIAL PARK, Théâtre21'Acte, France – The Museum of Vojvodina, the Museum of Contemporary Art of Vojvodina, Danube Park**

Thursday, 30th June |

- 10.00 Workshop: 'Space around Body', Heni Varga, Serbia – The Novi Sad Theatre, Small Stage
- 11.00 Round table discussion about the plays Three Sisters, Allege and Memorial Park – CCNS
- 14.00 **OCTOPUS TAROT LABYRINTH, The Living Picture Company, Hungary – At the Faculty of Agriculture**
- 17.00 Discussion about 'Crossing Borders', Carolina Pecheny – CCNS, first floor hall
- 19.00 **NOHIB, video-performance, Rodolphe Bourotte, France – CCNS, Main Hall**
- 20.15 **A MARGINALIST, The Györk Szakonyi Company, Hungary – The Novi Sad Theatre, Grand Stage**
- 21.30 **WAITING FOR GODOT, The Forte Company, Hungary – The Youth Theatre, Grand Stage**

Friday, 1st July |

- 10.00 Workshop: 'Space around Body', Heni Varga, Serbia – The Novi Sad Theatre, Small Stage
- 10.00 Workshop: 'Soundpainting', Laurent Rochelle, France – CCNS, 'Tribina mladih' Hall (The Youth Forum)
- 11.00 Round table discussion about the plays Octopus Tarot Labyrinth, A Marginalist and Waiting for Godot – CCNS
- 17.00 Public reading of the drama 'I Have Killed My Mother' by András Visky – CCNS, first floor hall
- 19.00 **EXPRESS FIGHT CLUB, The Post Theatre, Germany/USA/Japan – CCNS, Main Hall (on stage)**
- 21.30 **INFINITY, The Third Voice Company, Hungary – SNT, 'Kombinat' (The Plant), Djordja Rajkovića 5a**

Saturday, 2nd July |

- 10.00 Workshop: 'Space around Body', Heni Varga, Serbia – The Novi Sad Theatre, Small Stage
- 10.00 Workshop: 'Soundpainting', Laurent Rochelle, France – CCNS, 'Tribina mladih' Hall (The Youth Forum)
- 11.00 Round table discussion about the plays Express Fight Club and Infinity – CCNS
- 18.00 **Male-Female/Female-Male: FEMALE/FEMALE, The Shadow Casters – Theatre & TD, Croatia/MESS, Bosnia and Herzegovina – The Novi Sad Theatre, Grand Stage**
- 20.30 **LOCUS FOCUS, Dance Resources on Earth, Japan – CCNS, Main Hall**
- 22.30 **Male-Female/Female-Male: FEMALE/MALE, The Shadow Casters – Theatre & TD, Croatia/MESS, Bosnia and Herzegovina – The Novi Sad Theatre, Grand Stage**

Sunday, 3rd July |

- 10.00 Workshop: 'Soundpainting', Laurent Rochelle, France – CCNS, 'Tribina mladih' Hall (The Youth Forum)
- 11.00 Round table discussion about the plays Locus Focus and Male-Female/Female-Male – CCNS
- 13.00 Film screening, featuring the work of Min Tanaka – CCNS
- 18.00 **RED, NETA – New European Theatre Action – The Novi Sad Theatre, Grand Stage**
- 20.00 **TENDER, TENDER, TENDERLY, Co-production of the DAH Theatre and the Cultural Centre of Novi Sad, Serbia – CCNS, Main Hall**
- 22.00 The Jury Announcement – Presentation of the workshop-concert SOUNDPAINTING, Laurent Rochelle and the workshop participants, France/Serbia – CCNS, Open Stage

ALFA BOYS

Битеф театар, Србија

субота, 25. јун 2011.

20.00 / КЦНС, Велика сала

Alfa Boys

Представа је базирана на комаду *Језик зидова*, оригинално прављеном само за жене. Кореографију обе представе потписују Гај Вајцман и Рони Хавер, а верзија Битеф театра укључује само мушке играче.

Alfa Boys је прича о шест младића који по цео дан „глуваре“ у пабу и сањаре о великом успеху. Док тај дан успеха не дође ова група антихероја суочава се са „радостима“ сазревања.

Представа истражује специфичности и енергетске потенцијале мушке игре, али и опште познате клишее везане за мушкост – попут оружја и алкохола. Такође аутори истражују и концепт онога што данас зове-мо метросексуалцем.

Какав је заправо мушкарац двадесет првог века?

Клуб Гај и Рони из Холандије, плесна је компанија коју су основали познати израелски кореографи Рони Хавер и Гај Вајцман. Клуб окупља плесаче из различитих културолошких средина, из целог света. Својим радом доприноси стварању, развоју и дефинисању модерног театарског израза. Комбинујући чисте пле-

Играчи Битеф денс компаније:

Никола Томашевић, Страхиња Лацковић, Лука Лукић, Милица Писић, Урош Петронијевић, Ђорђе Макаревић

Музичари: Бојана Рачић и Жарко Андрејић

Кореографија: Гај Вајцман и Рони Хавер

Музика: Елад Коен Бонен

Драматургија: Верле ван Оверлуп

Сценографија: Аскон де Нис

Костимографија: Славна Мартиновић

Дизајн светла: Вил Фрикен

Асистенти кореографа: Дуња Јоцић и Хорхе Мор

Трајање: 75 минута

субота, 25. јун 2011.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ
10.00 Радионица Путеви маште, Мишел Матје, Француска – Балетска школа
17.00 Приказивање филмова Театра Кентаур – КЦНС

сне технике и разнолике театарске елементе, кореографи креирају представе које истражују покрете људског духа заробљеног у телу.

Кореографи Гај Вајцман и Рони Хавер познати су домаћој публици као аутори представа *Језик зидова* изведене на 40. битефу, *Поетични пораз* изведене на 5. београдском фестивалу игре и *Мирус* *цимета*, изведене на сцени Битеф театра у марту 2010.

Битеф театар

Остајући на трагу главне концепције Битеф театра да подстиче и промовише нове позоришне стилове и тенденције, Битеф театар направио је заокрет и профилисао свој репертоар у правцу – са једне стране чистог плесног израза, који је оличен у раду Битеф денс компаније, и са друге стране представа које нису жанровски нужно прецизно дефинисане, већ чине гранична подручја између драмског, физичког, музичког и визуелног позоришта. На тај начин Битеф театар отвара простор уметничког деловања за уметнике који теже превазилажењу устаљених театарских конвенција, и креирању нових позоришних израза и стилова.

Пројекат оснивања Битеф денс компаније подстакнут је великим креативним и естетским потенцијалом који у себи носи савремени плесни театар, као и потребом да Београд има, по први пут у својој позоришној историји, плесну компанију везану за једну институцију културе.

Рад компаније подразумева класичан и савремени плесни тренинг, као и сарадњу са најеминентнијим домаћим и страним кореографима и редитељима.

На репертоару Битеф театра су и представе: *Фејкбук*, режија Јелена Богавац; *Три сестре*, режија Ивана Вујић, кореографија Гај Вајцман; *Кармен у четири рунде*, кореографија Исидора Станишић; *Последњи човек на земљи*, режија Никола Завишић; *Мирус* *цимета*, кореографија Гај Вајцман; *Отело*, кореографија Маша Колар и Зоран Марковић; *Много нас је*, кореографија Далија Аћин; *Вољен*, кореографија Кјерсти Милер.

ALPHA BOYS

The Bitef Theatre, Serbia

Saturday, 25th June 2011**The Bitef Dance Company Members:**

Nikola Tomašević, Strahinja Lacković, Luka Lukić, Milica Pisić, Uroš Petronijević, Đorđe Makarević

Musicians: Bojana Račić and Žarko Andrejić**Choreography:** Guy Weizman and Roni Haver**Music:** Elad Cohen Bonen**Dramaturgy:** Veerle van Overloop**Set Design:** Ascon de Nijs**Costumes Design:** Slavna Martinović**Lights Design:** Wil Frikken**Assistant Choreographers:** Dunja Jocić and Jorge Morro**Duration:** 75 minutes

20.00 / CCNS, Main Hall

Alpha Boys

Alpha Boys is based on the play *The Language of Walls*, originally made for female dancers only. Both choreographies are authored by Guy Weizman and Roni Haver, while the Bitef Theatre's version includes only male dancers.

Alpha Boys is a story about six young men who spend their days hanging out in a pub dreaming of great success. While waiting for the day of success to come, the group experiences the 'joys' of maturing.

The play explores the particularities and energy potentials of male dance, as well as generally accepted clichés associated with masculinity – such as guns and alcohol. Also, the authors look into the concept of what is nowadays labelled metrosexual.

What is the man of the 21st century truly like?

Club Guy and Roni from Holland is a dance company founded by prominent Israeli choreographers Roni Haver and Guy Weizman. The Club gathers dancers from different cultures from all over the world. Their work contributes

Saturday, 25th June 2011

SIDE PROGRAMME
10.00 Workshop: 'Roads of Imagination',
Michel Mathieu, France – Ballet
School
17.00 Film screening, featuring the work
of the Centaur Theatre Company –
CCNS

to creating, developing and defining a modern theatrical expression. By combining pure dance techniques with various theatrical elements, the choreographers create plays which explore movements of a human soul imprisoned in the confinements of body.

Choreographers Guy Weizman and Roni Haver are known to our audiences as the authors of *The Language of Walls* which premiered at the 40th Bitef, *Poetical Disasters* performed at the 5th Belgrade Dance Festival and *Myrrh and Cinnamon* staged at the Bitef Theatre in March 2010.

The Bitef Theatre

Staying true to the leading concept of the Bitef Theatre to encourage and promote new styles and tendencies in theatre, the Bitef Theatre has made a U-turn and profiled its repertoire in two directions: on the one hand pure theatrical expression, embodied in the work of the Bitef Dance Company, and on the other hand, plays which are not necessarily defined in a precise way in regard to genre, but are focusing on the bordering areas between the dramatic, physical, musical and visual theatre. Thus, the Bitef Theatre has opened a space for artistic activity for those artists who seek to go beyond usual theatrical conventions, and create new theatrical expressions and styles.

The foundation of the Bitef Dance Company is a project inspired by a great creative and aesthetical potential inherent in the contemporary dance theatre, as well as a need for Belgrade to finally, for the first time in its theatrical history, have a dance company tied to an institution of culture.

The Company's work includes classical and contemporary dance training, as well as cooperation with leading domestic and foreign choreographers and directors.

The Bitef Theatre repertoire includes: *Facebook*, directed by Jelena Bogavac; *Three Sisters*, directed by Ivana Vujić, choreographed by Guy Weizman; *Carmen in Four Rounds*, directed by Isidora Stanišić; *The Last Man on Earth*, directed by Nikola Zavišić; *Myrrh and Cinnamon*, choreographed by Guy Weizman; *Othello*, choreographed by Maša Kolar and Zoran Marković; *We Are Many*, choreographed by Dalija Aćin; *Loved One*, choreographed by Kjersti Müller.

ВРЕМЕ РИДАЊУ

Плесна трупа ЗИТА, Грчка

субота, 25. јун 2011.

Кореографија: Ирис Карајан
Музика: Никос Велиотис
Визуелно решење:
Никос Пападимитрију
Дизајн светла и фотографије:
Елизавет Мораки
Извођачи: Кара Коцали, Марилена Петриду
Трајање: 30 минута

22.00 / Позориште младих, Велика сала

Време ридану

Представа се бави онтологијом људске природе и њеном немогућношћу да превазиђе изражавање насиља у име цивилизације. Стављајући напоредо људско-анимално, дивље-припитомљено и починиоца-жртву, у овом делу је реч о финој линији која раздваја два контадикторна пола. Међутим, циљ дела је да представи интеракцију и однос двоје у једном узајамно искључујућем услову. Дуо који истражује околности насиља, како се оно доживљава и изражава у савременим друштвима: насиље се преображава у бол, снага у слабост, а човек у звер...

Свему има време, и сваком послу под небом има време.

Има време кад се рађа, и време кад се умире; време кад се сади, и време кад се чупа посађено;

Време кад се убија, и време кад се исцељује; време кад се разваљује, и време кад се гради.

Време плачу и време смеху; време ридану и време игрању;

Време кад се размеће камење, и време кад се скупља камење; време кад се грли, и време кад се оставља грљење; време кад се тече, и време кад се губи; време кад се чува, и време кад се баца; време кад се дере, и време кад се шашива; време кад се ћути и време кад се говори. време кад се љуби, и време кад се мрзи; време рату и време миру.

Библија, Књига проповедникова, 3:4

Ирис Карајан и Плесна трупa ЗИТА

Ирис Карајан је студирала на Грчкој државној школи плеса. Стекла је титулу мастера у Извођењу и култури: Интердисциплинарне перспективе (Голдсмитс колеџ, Универзитет у Лондону). Учествовала је у бројним семинарима у Европи, које су држали међународно признати плесачи и позоришни уметници. Као плесач сарађивала је са кореографкињом Атином Вала, плесним компанијама Me Liga Logia, Солипсизам, Amorphu.org, и била је извођач са пуним радним временом за Yelр dancesо, основану 2002. године у Атини. Заједно са тимом извођача, а у режији Константиноса Хаџиниколаја, била је коаутор видео-плеса АΩ (2004). Наступала је такође, као и асистирала у кореографији, у уметничком филму *Отмица Сабинјанки* (2005) у режији Ив Сасман и у продукцији Корпорације Руфус. Радила је као директор покрета у филму *Pera apo ti limni* (2006) у режији Стратоса Стасиноса и у кратком филму *Apografі* (2008) у режији Вагелиса Калабакаса. Оснивач је и кореограф плесне трупе ЗИТА, члан неколико плесних мрежа и организација. Њени радови *У Дасос*, 2003, *Аутопортрет*, 2005-2009, *Домаће животиње*, 2008, *Време ридању*, 2009-2010, учествовали су на неколико фестивала у Атини, Солуну, Букурешту и Лондону. Добитница је Награде Јармила Јежабкова 2010. за кореографије *Време ридању* и *Leg Асу*. Предаје кореографију на Грчкој државној школи плеса, а предавала је такође и на Академији ликовних уметности/Драмском департману Универзитета Пелопонез. Од 2008. године сарађује са тимом који пише о плесу за Фестивал Атина и Епидаур и Интернационални фестивал плеса Каламата, при чему се текстови објављују у фестивалским каталозима. Рад трупе Зита подржава Грчко министарство културе.

A TIME TO MOURN

The ZITA Dance Company, Greece

Saturday, 25th June 2011

Choreography: Iris Karayan

Music: Nikos Veliotis

Visual Design: Nikos Papadimitriou

Lighting Design and Photos: Elisavet Moraki

Performers: Chara Kotsali, Marilena Petridou

Duration: 30 minutes

22.00 / The Youth Theatre, Grand Stage

A Time to Mourn

This performance is concerned with the ontology of human nature and its inability to overcome expressions of violence in the name of civilisation. Juxtaposing the human-animalistic, savage-tamed and perpetrator-victim, this work is about the fine distinctive line between two contradicting poles. However, it aims to present the interaction and relation of the two in a mutually inclusive condition. A duet exploring the condition of violence, as it is felt and expressed in contemporary societies: violence transforms to grief, power to weakness, and human to animal...

*To every thing there is a season, and a time to every purpose under the heaven:
a time to be born, and a time to die; a time to plant, and a time to pluck up that which is planted;
a time to kill, and a time to heal; a time to break down, and a time to build up;
a time to weep, and a time to laugh; a time to mourn, and a time to dance;
a time to cast away stones, and a time to gather stones together; a time to embrace, and a time to refrain from embracing;*

*a time to get, and a time to lose; a time to keep, and
a time to cast away;
a time to rend, and a time to sew; a time to keep sil-
ence, and a time to speak;
a time to love, and a time to hate; a time of war, and
a time of peace.*

Holy Bible, Ecclesiastes, 3:4

Iris Karayan & the ZITA Dance Company

Iris Karayan studied dance at the Greek State School of Dance. She obtained a Master of Arts in Performance and Culture: Interdisciplinary Perspectives (Goldsmiths College, University of London). She has participated in various seminars in Europe with internationally acclaimed dance and theatre artists. As a dancer she has collaborated with the choreographer Athina Vahla, Me Liga Logia Dance Company, Solipsism Dance Company, Amorphology.org, and has been a full time performer for Yelp danceco, Athens based, since 2002. Together with a team of performers and under the direction of Konstantinos Hatzinikolaou, she has co-authored the video dance AQ (2004). She has also performed and assisted choreographically with the art film *The Rape of the Sabine Women* (2005) directed by Eve Sussman and produced by The Rufus Corporation. She worked as a movement director for the film *Pera apo ti limni* (2006) directed by Stratos Stasinou and the short film *Apografi* (2008) directed by Vaggelis Kalabakas. She is a founding member and choreographer of the ZITA Dance Company, member of several related to dance networks and organisations. Her works *To Dasos*, 2003, *Self Portrait*, 2005-09, *Domestic Animals*, 2008, *A Time to Mourn*, 2009-10 have participated in several festivals in Athens, Thessaloniki, Bucharest, and London. She was awarded the Jarmila Jeřábková Award 2010 for her choreographies *A Time to Mourn and Leg Acy*. She teaches choreography at the Greek State School of Dance and has also taught at the School of Fine Arts/Drama Department, University of Peloponnese. Since 2008 she has been working together with a team of dance writers for the Athens and Epidaurus festival and the Kalamata International Dance festival, contributing with texts for the festival's catalogues. ZITA is supported by the Greek Ministry of Culture.

ТУРБО ПАРАДИЗО

Позориште „Деже Костолањи“, Србија

недеља, 26. јун 2011.

19.00 / Новосадско позориште,
Велика сала

Турбо парадизо

Нежни страх без паузе. Рај се не зеза.

Омаж Данилу Кишу.

Представа о нама и о вама.

Представа која је сваким даном све актуелнија.

„И једно занимљиво основно питање: Ја, као држављанин једне земље, чега се бојим?
... О томе вреди говорити...“ Андраш Урбан

„У последње време редитељ Андраш Урбан вратио се на велика врата у позоришну јавност овог дела света – од Будимпеште преко Суботице до Београда. (...) Ради се о врсти позоришта састављеном из слика – атрактивних и борбених, храбрих и мучних, ради се о филозофији побуне против разних учмалости и ради се о једној борби за правду у сваком случају. (...) У неколико претходних представа ова екипа је про-

Режија: Андраш Урбан
Кореографија плесова: Марин Јарамазовић
Корепетитор: Ирена Ковачев
Мајстор сцене и светла: Атила Ури
Мајстор тона: Арпад Томо
Костим: Силвија Ури Сич
Реквизита: Золтан Лашу
Играју: Марта Береш, Андреа Ердељи, Јулија Кокрехел, Имре-Елек Микеш, Арпад Месарош, Габор Месарош
Копродукцијски партнер: Удружење „Maszk“, Сегедин (Мађарска)
Представу је подржао Национални фонд за културу Мађарске
Трајање: 70 минута

недеља, 26. јун 2011.

фотографије: Едвард Молнар

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

- 10.00 Радионица Путеве маште, Мишел Маје, Француска – Балетска школа
- 11.00 Отварање изложбе фотографија ПОЛИПТИХ / Округли сто о представама Alfa Boys и Време ридању – КЦНС
- 18.00 Отварање изложбе фотографија ПУТЕВИ, Александар Милосављевић, Србија – КЦНС, Сала „Трибина младих“
- 22.00 АНАЛОГИЈЕ, Породица бистрих потока, Србија – Позориште младих, Мала сала

шла специјалну школу драматичног и ироничног сценског исказа и стакла многе вештине савременог перформерског, универзалног језика европског позоришта. Млади и окретни, спретни и упорни у својој игри, ови глумци чврсто стоје на сцени и доносе свеже и јасне уметничке слике, користећи сва средства модерног глумца... (...) Андраш Урбан и његова одлична екипа глумаца из Позоришта „Деже Костолањи“ из Суботице, се свим средствима труде да нас игром и песмом, глумачким партијама, монолозима и дијалозима – подсети и натерају нас да се отрезнимо и да се освестимо и да проценимо то насиље у коме учествујемо и да га не заборавимо. (...) Андраш Урбан успео је да склопи – бирајући веома ризична и изазовна средства, веома широког спектра – сложену представу која отвара важне и болне асоцијације комбиноване са разним врстама сурове ироније и самоироније.” Горан Цветковић (Радио Београд 2, 11.11.2008.)

„Простор за предах не постоји. Андраш скида слој по слој до потпуне самоироније. И не сме да постоји било какав простор. Можда нека бомба поред вас управо откуцава.” Ана Исаковић (e-novine.com, 10.11.2008.)

Позориште „Деже Костолањи“

Позориште „Деже Костолањи“ последњих је година под руководством Андраша Урбана постало најуспешнија и најиновативнија позоришна трупа у региону. Његове продукције учествују на свим значајним позоришним фестивалима у Србији и у Мађарској, а неке од представа су и вишеструко награђиване. Неоспорно је да је Позориште „Деже Костолањи“ унело свежину на идејном и естетском плану у театар, али и ангажовану енергију на домаћу сцену, израстајући у препознатљиву институцију на овим просторима као стециште иновативних светских позоришних струјања.

Премијере у сезони 2010/2011: Ото Толнаи: *Кишињевска ружа* (Р: Андраш Урбан), *Живела љубав* (Р: Саболч Толнаи), *Мађар(ски) без муке* (Р: Оливера Ђорђевић), *Марта Береш One-Girl Show* (Р: Андраш Урбан).

Представа *Турбо парадизо* до сада је извођена на фестивалима у Сегедину, Будимпешти и Келну.

TURBO PARADISO

The Dezső Kosztolányi Theatre,
Serbia

Sunday, 26th June 2011

19.00 / The Novi Sad Theatre, Grand Stage

Turbo Paradiso

Gentle fear without intermission. The heaven is not kidding.

Homage to Danilo Kiš.

A play about us and about you.

A play of an increasing relevance to the present moment with each passing day.

'I, too, have an interesting fundamental question: What do I, as a citizen of a given country, fear? ... something worth talking about...' András Urbán

'Recently director András Urbán has made a big comeback to the theatrical scene of this corner of the world – from Budapest, through Subotica, to Belgrade. (...) It is a theatre comprised of images – attractive and belligerent, courageous and arduous, it is a philosophy of rebellion against all kinds of apathy and a struggle for justice, indeed. (...) In the previous performances this team have completed a brilliant 'master class' in dramatic and ironic modes of stage expression and gained many skills of the contemporary performing art and the universal

Directed by András Urbán

Dance Choreographies: Marin Jaramazović

Répétiteur: Irena Kovačev

Stage and Lights Engineer: Attila Úri

Sound Engineer: Árpád Tórnó

Costumes: Szilvia Úri Szűcs

Props: Zoltán Lassú

Cast: Márta Béres, Andrea Erdély,

Júlia Kokrehel, Imre Elek Mikes,

Árpád Mészáros, Gábor Mészáros

Coproduction partner: The 'Maszk'

Association, Szeged (Hungary)

The play has been supported by the Hungarian

National Cultural Fund

Duration: 70 minutes

Sunday, 26th June 2011

Photo: Edvárd Molnár

SIDE PROGRAMME

- 10.00 Workshop: 'Roads of Imagination',
Michel Mathieu, France – Ballet
School
- 11.00 Opening of the photography exhibition: POLYPTYCH / Round table
discussion about the plays Alpha
Boys and A Time to Mourn – CCNS
- 18.00 Opening of the photography exhibition: ROADS, Aleksandar Milosavljević, Serbia – CCNS, 'Tribina mladih' Hall (The Youth Forum)
- 22.00 ANALOGIES, The Clear Streams Family, Serbia – The Youth Theatre, Small Stage

language of European theatre. Young and deft, artful and persistent in their play, these actors and actresses firmly hold their stage positions and bring fresh and clear artistic images, using all the tools of a modern actor... (...) András Urbán and his excellent cast from Subotica's Dezső Kosztolányi Theatre invest all their efforts, expressed in dance and song, acting roles, monologues and dialogues – in reminding us and forcing us to sober up and come to our senses, making us assess the violence we take part in and in not letting us forget it. (...) András Urbán has managed to compose – choosing a very risky and challenging, wide array of means – a complex play which opens significant and painful associations combined with various kinds of cruel irony and self-irony.' Goran Cvetković (Radio Belgrade 2, 11th November 2008)

'There is no room for a break. András peels layer by layer until he reaches absolute self-irony. There can be no room. Perhaps there is a bomb next to you, ticking its time as we speak.' Ana Isaković (e-novine.com, 10th November 2008)

The Dezső Kosztolányi Theatre

For the last couple of years the Dezső Kosztolányi Theatre, led by András Urbán, has grown into the most successful and innovative theatrical company in the region. Its productions have been to all relevant theatre festivals in Serbia and Hungary, among which are multiple award winning performances. There is no doubt that the Dezső Kosztolányi Theatre has brought fresh wind to the idea and aesthetics of theatre, but also an engaged energy to the domestic scene, growing into a recognisable institution in these parts as a gathering point of innovative global theatrical currents.

Premiers of the 2010/2011 season:

Ottó Tolnai: *The Chisinau Rose* (D: András Urbán), *Long Live Love* (D: Szabolcs Tolnai), *Hungar(ian) without Effort* (D: Olivera Đorđević), Márta Béres: *One-Girl Show* (D: András Urbán).

The play *Turbo Paradiso* has been performed at festivals in Szeged, Budapest and Cologne (Germany).

INSOMNIA

Трупа Тела Ирачана, Холандија

недеља, 26. јун 2011.

Аутор: Муханад Рашид
Играчи: Муханад Рашид, Амар Кол,
 Инез Алмеида и Лотус Еде
Дизајн светла: Муханад Рашид
Техничар светла: Маџед Рашид
Композитор звука: Бенжамен Дибок
Трајање: 40 минута

20.30 / КЦНС, Велика сала

Тамо, у безвременом простору, на непознатом месту у непознатом часу, где нема материје ни смисла, они се крећу, не падајући у сан да би се поново будили, крећу се у својим мехурима, патећи од несанице јер немају ништа због чега би спавали...

Трупа Тела Ирачана

Муханад Рашид, кореограф, композитор и играч, уметнички је директор трупе Тела Ирачана. Великом брзином постаје играчки феномен у Холандији, где уметници тренутно бораве. Недавно је добио Награду за најперспективнијег кореографа 2010, коју додељује Холандски фестивал игре годишње једном уметнику, као и награду *Zwaan* (Лабуд) за најбољу представу у Холандији 2010. године за његово остварење *Оплакивање*, у продукцији са Холандским међународним плесним театром.

Муханад Рашид тренутно живи у Холандији, где му је 2008. године понуђен политички азил. Рођен је у Багдаду, где је студирао позоришну уметност на Институту ликовних уметности. Његова трупа, *Тела Ирачана*, освојила је награду жирија на Позоришном фестивалу 2007. године у Јордану. Њихова прва представа *Плач моје мајке* имала је своју европску премијеру на Фествалу Игра на ивици (Холандија, 2007), након чега је уследила турнеја по Европи и Средњем Истоку.

INSOMNIA

The Company Iraqi Bodies, The Netherlands

Sunday, 26th June 2011

20.30 / CCNS, Main Hall

Created by Muhanad Rasheed
Dancers: Muhanad Rasheed, Amar Chole,
Inez Almeida and Lotus Eddé
Light Designer: Muhanad Rasheed
Light Technician: Majed Rasheed
Sound Composer: Benjamin Duboc
Duration: 40 minutes

Gently they stir, gently rise,
The dead are newborn awoken,
With ravaged limbs and wet souls,
Gently they sigh in rapt funeral, amazement,
Who called these dead to dance?

Jim Morrison

There, where is no time or place, no substance, no logic sense; in an unknown space, at an unknown time, they are floating, they don't sleep to awake again, they move in their bubble, having insomnia for nothing to sleep for...

The Company Iraqi Bodies

Muhanad Rasheed, a choreographer, composer and performer, is an artistic director of the Company Iraqi Bodies. He is fast becoming a dance phenomenon in the Netherlands, where the artists currently resides. He resides won the 2010 Dutch Dance Days Promising Choreographer Award, granted to one artist each year in Holland, and also the Swan Award for Best Production in Holland 2010 for his work *Mourning* with the Netherlands Internationaal Danstheater.

Muhanad Rasheed currently lives in the Netherlands, where in 2008 he was offered political asylum. Born in Baghdad, he studied Theatre Art at the Institute of Fine Arts in Baghdad. His company, Iraqi Bodies, won the Jury Prize at the 2007 Theatre Festival in Jordan. Their first production, *Crying of My Mother*, had its European premiere at the 2007 Dancing on the Edge Festival (The Netherlands), followed by tours throughout Europe and the Middle East.

ИНТЕРВЈУ С УМЕТНИКОМ

Виa негативa, Словенија/Србија

понедељак, 27. јун 2011.

фотографије: Марк Андреа

17.00 / Позориште младих, Мала сала

Питања базирана на тексту др Бојане Кунст (Powerlessness of Radical Consumption, 2009), у адаптацији Бојана Јаблановца

Одговори: Кристиан Ал-Дрoуби и Бојан Јаблановец

Извођачи: Кристиан Ал-Дрoуби и његов гост

Концепт и режија: Бојан Јаблановец

Продуцент: Шпела Трошт

Продукција: Виa негативa, 2009, уз подршку Министарства културе Републике Словеније и Града Љубљане

Трајање: 50 минута

понедељак, 27. јун 2011.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

- 10.00 Радионица Путеви маште, Мишел
Матје, Француска – Балетска школа
- 11.00 Округли сто о представама Турбо
парадизо и Insomnia – КЦНС
- 12.30 Промоција часописа ТФТ. Театар,
филм, телевизија – КЦНС
- 18.00 Отварање изложбе MILITARY TRASH,
Владо Ранчић, Ненад Игњатов, Ремус
Даеску, Србија/Румунија – КЦНС,
Ликовни салон

Представа-интервју Кристиана Ал-Дроубија

Представа-интервју отвара питања о политичкој немоћи радикалних уметничких пракси, о исповедању као медијском спектаклу, о императиву задовољства у савременим постиндустријским друштвима, о импотенцији комуникације, о немогућности субјективизације итд.

Питања базирана на тексту др Бојане Кунст продиру дубоко у проблемско језгро, које је одувек центар интересовања Виа негативе.

Разговор са Кристианом у форми класичног интервјуа обично води позната личност (испитивач) из локалне заједнице, у којој се представа изводи. На питање о његовој немоћи у савременом постиндустријском друштву, Кристиан одговара као перформер – расправља и брани своја веровања не само речима већ и целим телом.

Виа негатива

Виа негатива је међународни пројекат у пољу извођачких уметности. Свој рад фокусира на однос између извођача и публике у стварном времену и простору. Бави се односом између сложеног тока гледишта, очекивања, судова, закључака, признања, стереотипа, заблуда, предрасуда, толеранције или нетолеранције, знања и недостатка истог; све ово изазива различите емоционалне, рационалне или ирационалне одговоре. Није важно шта су предмет или прича представе, ми увек трагамо за ситуацијом која покреће овај однос и држи га будним. Занима нас жива уметност која постоји због питања а не због одговора. Све ово чини наше извођачке стратегије све разноврснијим: театар, предавање, плес, видео, радикална телесна пракса, галеријски пројекти... Осећамо да смо најстварнији када дотичемо оно шта се не може више рационализовати, када не морамо више да се претварамо да разумемо нешто што заправо не разумемо. Радимо као колектив у коме се сваки појединац бори својим разлозима, својим телом и храброшћу, својом имагинацијом и умом, својим вештинама и енергијом за свој властити смисао и позицију на сцени.

INTERVIEW WITH AN ARTIST Via Negativa, Slovenia/Serbia

Monday, 27th June 2011

Photo: Marc Andrea

17.00 / The Youth Theatre, Small Stage

Questions based on the text by Bojana Kunst, Ph.D. (Powerlessness of Radical Consumption, 2009), adapted by Bojan Jablanovec

Answers: Kristian Al Droubi and Bojan Jablanovec

Performers: Kristian Al Droubi and his guest

Concept and direction: Bojan Jablanovec

Producer: Špela Trošt

Production: Via Negativa, 2009, with the support by the Ministry of Culture of the Republic of Slovenia and the City of Ljubljana

Duration: 50 minutes

Monday, 27th June 2011

SIDE PROGRAMME

10.00 Workshop: 'Roads of Imagination',
Michel Mathieu, France – Ballet School
11.00 Round table discussion about the plays
Turbo Paradiso and Insomnia – CCNS
12.30 Promotion of Magazine TFT. Theatre,
Film, Television – CCNS
18.00 Opening of the exhibition: **MILITARY**
TRASH, Vlado Rančić, Nenad Ignjatov,
Remus Daescu, Serbia/Romania – CCNS,
Art Gallery

Interview performance by Kristian Al Droubi

Questions about political powerlessness of radical art practices, about confession as a media spectacle, about the imperative of pleasure in contemporary post-industrial society, about the impotence of communication, about the impossibility of subjectivisation, etc. Questions based on the text by Bojana Kunst, Ph.D., drill deep into the problem core which Via Negativa has always been concerned with.

Conversation with Kristian in the form of a classic interview is usually led by an invited interrogator from a local area, where the performance is held. With questions about his powerlessness in contemporary post-industrial society Kristian deals as a performer – he argues for his believes not only with his words but also with his whole body.

Via Negativa

Via Negativa is an international performing arts project. Our work is focused on the relationship between the performer and the audience in real space and time. We deal with this relationship as a complex flow of points of view, expectations, judgments, conclusions, recognitions, stereotypes, fallacies, prejudices, tolerance or intolerance, knowledge or lack thereof; all these trigger various emotional, rational or irrational responses. No matter what the subject or the story of the performance is, we always search for the situation that triggers this relationship and gets it running. We are interested in live art that exist because of questions and not because of answers. Our performing strategies are therefore more and more diverse: theatre, lecture, dance, video, radical body practices, gallery projects ... We feel we are most real when we touch upon something that can no longer be rationalised, when we no longer have to pretend to understand something we do not. We work as a collective in which each individual fights with his reasons, his body and courage, his imagination and mind, his skills and energy for his own sense and position on stage.

МУШКИ/ЖЕНСКИ – ЖЕНСКЕ/МУШКЕ: Мушко/мушка – Мушко/женска*
Бацачи сенки – Театар & ТД, Хрватска/MESS, Босна и Херцеговина

понедељак, 27. јун 2011.

**18.30 / 22.30 / Новосадско позориште,
 Велика сала**

Мушки/женски – Женске/мушке

Трећи део трилогије *О заједништву* диптих је представа под заједничким називом *Мушки/женски – Женске/мушке*, који је настао у копродукцији Бацача сенки, Театра & ТД и Интернационалног театарског фестивала МЕСС. Пројекат се бави „природом/културом“ мушке и женске заједнице, њиховим историјским, политичким и материјалним условљеностима, покушавајући да се поигра са стереотипима (обе заједнице и њиховим међусобним динамикама), али и проговори о неком новом читању родно-полне-изборне припадности. Тврдња да су мушкарци и жене различити, чак могуће и две различите врсте, данас је све више у оптицају – од жуте штампе до популарне науке. Стога пројекат *Мушки/женски – Женске/мушке* раздваја

Концепт: Бацачи сенки

Режија: Катарина Пејовић и Борис Бакал

Драматургија: Станко Јузбашић,
 Дражен Новак, Ведрана Клепица

Оркестратор: Станко Јузбашић

Покрет: Валдо Холдмајер

Простор и светло: Борис Бакал и
 Катарина Пејовић

Поставка маске: Зденка Михељ

Женска: Ирма Алимановић, Маја
 Изетбеговић, Јелена Михољевић,
 Мона Муратовић, Петра Тежак

Мушка: Бењамин Бајрамовић,
 Никша Бутијер, Деан Кривачић, Борис Лер,
 Вилим Матула

Трајање: обе представе трају 120 минута
 и играју се за публику истог пола

* Женско/женска – Женско/мушка, субота, 2. јул, 18.00 и 22.30 / Новосадско позориште, Велика сала

светове на две представе – *Женску* и *Мушку* – и подвргава их форензичком испитивању. Та је форензика несумњиво еклектична – објективна, субјективна, психолошка, социјална, политичка, родна, антрополошка, патолошка. Обе представе се играју у истом простору и сценографији, и свака има облик музичке партитуре, с фиксним и променљивим деловима. Представе се играју искључиво за публику истог пола – мушку, односно женску. Сви могу видети све (и једну и другу представу), али раздвојени по полу.

Бацачи сенки

Бацачи сенки је непрофитна међународна уметничка и продукцијска платформа за интердисциплинарну сарадњу, стваралаштво и промишљање интермедијалних уметности, посебно у подручју њихове примене у урбаним просторима. Основали су је 2001. године Катарина Пејовић и Борис Бакал, који чине њено креативно и продукцијско језгро. Кроз своју делатност која обухвата широк спектар пројеката, Бацачи сенки континуирано покрећу мултикултурални дијалог и подстичу активну размену између хрватских и иностраних уметника и професионалаца у уметности, преиспитујући постојеће концепте индивидуалног и колективног идентитета. Током десет година постојања, Бацачи сенки су остварили низ пројеката на домаћој и међународној сцени, међу којима су и две вишеструко награђиване позоришне трилогије: *Proces_Grad (Odmor od povijesti, Ex-pozicija, Process in Progress)* и *O zajedništvu (Eksplicitni sadržaji, ®EVOLUCIJA: MASTER CLASS, Muški/ženski – Ženske/muške)*. Све представе Бацача сенки истражују могућности простора позоришне игре на ивици или изван позоришних конвенција и у великој мери су интерактивне. У свим представама Бацача сенки глумци/извођачи су и коаутори садржаја. Са својим пројектима учествовали су на низу манифестација и фестивала у земљи и иностранству (Загреб, Њујорк, Болоња, Љубљана, Грац, Пиза, Београд, Дубровник, Крижевци, Удине, Бјеловар, Ђенова, Подгорица, Сарајево, Ријека, Лајден, Кемниц, Клуж...), те стекли бројна признања и награде између осталих, Специјалну награду жирија БИТЕФ-а 2007. (за представу *Ex-pozicija: Proces_Grad, други део*), Авазовог змаја на MESS-у 2008. (за целокупну трилогију *Proces_Grad*), Главну награду Облак на ПУФ-у 2009. (за представу *Ex-pozicija*), Специјалну награду жирија БИТЕФ-а 2009. (за представу *Odmor od povijesti: Proces_Grad, први део*) и Главну награду Облак на ПУФ-у 2010. (за представу *Odmor od povijesti*).

MALE-FEMALE/FEMALE-MALE: Male/Female*
 The Shadow Casters – Theatre & TD, Croatia/
 MESS, Bosnia and Herzegovina

Monday, 27th June 2011

18.30 / 22.30 / The Novi Sad Theatre,
 Grand Stage

Male-Female/Female-Male

The third part of the trilogy *On Togetherness* is a diptych of plays under the common title *Male-Female/Female-Male*, created in a coproduction of the Shadow Casters, Theatre & TD and the International Theatre Festival MESS. The project deals with the 'nature/culture' of a male and female community, their historical, political and material dependency, trying to play with stereotypes (of both communities and their inter-dynamics), but speak up about some new readings of the gender-sex-chosen affiliation. The claim that men and women are different, even possibly two different species, is more and more exploited today – from the yellow press to popular science. Therefore the project *Male-Female/Female-Male* divides the world into two plays – *Female* and *Male* – and subjects them to forensic examination. The forensics is definitely eclectic in nature – objective, subjective, psychological, social, political, gender, anthropological, pathological. Both plays are performed in the same space

Concept: The Shadow Casters
 Directed by Katarina Pejović and Boris Bakal
Dramaturgy: Stanko Juzbašić,
 Dražen Novak, Vedrana Klepica
Orchestrator: Stanko Juzbašić
Movement: Valdo Hodmajer
Space and Light: Boris Bakal and
 Katarina Pejović
Mask Set: Zdenka Mihelj
Female: Irma Alimanović, Maja Izetbegović,
 Jelena Miholjević, Mona Muratović, Petra Težak
Male: Benjamin Bajramović, Nikša Butijer,
 Dean Krivačić, Boris Ler, Vilim Matula
Duration: both plays are 120 minutes long and
 are performed for an audience of the same gender.

* Female-Male, Saturday, 2nd July, 18.00 and 22.30 / The Novi Sad Theatre, Grand Stage

with the same set, and they both have a form of a musical score with fixed and changeable parts. The plays are solely for an audience of the same gender – male or female. All can see both performances, but separated according to gender.

The Shadow Casters

The Shadow Casters is a non-profit international artistic and production platform for interdisciplinary cooperation, creativity and exploration of inter-media arts, their application in urban spaces in particular. The platform was founded in 2001 by Katarina Pejović and Boris Bakal, who are its creative and productive heart. Through its activities, which include a wide array of projects, the Shadow Casters are continually calling for multicultural dialogue and encouraging an active exchange between Croatian and international artists and art professionals, re-examining the existing concepts of individual and collective identities. For the ten years of its existence, the Shadow Casters have realised a series of projects on the domestic and international scene, among which are multiple winning theatrical trilogies: *Process_City* (*Vacation from History*, *Ex-position*, *Process_in_progress*) and *On Togetherness* (*Explicit Contents*, *EVOLUCIJA: MASTER CLASS*, *Male-Female/Female-Male*). All performances by the Shadow Casters explore the potentials of the theatrical play space on the border of or outside of the theatrical conventions and are largely interactive. In all the plays by the Shadow Casters actors/performers are co-authors of the contents. With their projects they have taken part in a number of events and festivals in the country and abroad (Zagreb, New York, Bologna, Ljubljana, Graz, Piza, Belgrade, Dubrovnik, Križevci, Udine, Bjelovar, Genoa, Podgorica, Sarajevo, Rijeka, Leiden, Chemnitz, Cluj...), receiving a number of recognitions and awards among which are: Special BITEF Jury Award 2007 (for *Ex-position: Process_City, Part II*), Avaz's Dragon at MESS 2008 (for the entire *Process_City* trilogy), Grand Prix Cloud at the PUF 2009 (for *Ex-position*), Special BITEF Jury Award 2009 (for *Vacation from History: Process_City, Part I*) and Grand Prix Cloud at the PUF 2010 (for *Vacation from History*).

I-ON

Иво Димчев, Белгија/Бугарска

понедељак, 27. јун 2011.

21.00 / КЦНС, Велика сала

Концепт: Иво Димчев у сарадњи са Францом Вестом
Кореографија, оригинална музика и извођење: Иво Димчев
Музичка допуна: Филип Квенбергер
Продукција: Фолксрум/Иво Димчев и Фондација Хјумартс
Трајање: 55 минута

I-ON

Францов интерактивни и апстрактни визуелни свет је веома примамљив за истраживање на сцени. Један од главних разлога је следећи: скулптуре са њиховом провоцирајућом безфункционалношћу константно траже да се са њима успостави контакт и овде започиње веома добродошла конфузија: како начинити контакт са нечим што нема никакву функцију. Услед недостатка једноставног језика интерпретације објекта, допуштена је интеракција која може дуже опстати у драгоценом пољу непознатог. Како водити поступак у коме није толико значајно како скулптуре прилагођавамо телу или сцени већ је значајније како се замисао позоришта, музика и перформативно тело морају прилагодити и преобликовати како би успоставили контакт са скулптурама. То није једноставан однос и провокација иде у оба смера како се не би оснажила ниједна страна посебно него управо могућност синтезе.

Иво Димчев

Иво Димчев

Иво Димчев (1976) је кореограф и перформер из Бугарске. Његов рад је екстремна и шарена мешавина извођачке уметности, плеса, позоришта, музике, цртежа и фотографије. Димчев је аутор више од 30 извођачких комада. Добитник је бројних интернационалних награда за плес и позориште, а свој рад је представио широм Европе и у Северној Америци.

Поред уметничког деловања, Иво Димчев држи мајсторске курсеве на Националној позоришној академији у Будимпешти/Мађарска, Краљевском плесном конзерваторијуму Белгије у Антверпену, у оквиру пројекта *DanceWeb* у Бечу итд.

Оснивач је и директор Фондације Хјумартс у Бугарској и сваке године организује национално такмичење за најбољу савремену кореографију.

Од октобра 2009. године, након завршетка мастер студија у извођачким уметностима на Дасартс академији у Амстердаму, Иво Димчев живи у Бриселу, где је отворио влатити извођачки простор под називом Фолксрум.

На Интернационалном фестивалу алтернативног и новог театра Инфант 2008. додељена му је награда за најоригиналније истраживање једног од сегмената позоришног језика за представу *Enjoy July*.

I-ON

Ivo Dimchev, Belgium/Bulgaria

Monday, 27th June 2011

21.00 / CCNS, Main Hall

Concept: Ivo Dimchev in collaboration with Franz West

Choreography, Original Music and Performance: Ivo Dimchev

Additional Music: Philipp Quehenberger
Production: Volksroom/Ivo Dimchev and Humarts Foundation

Duration: 55 minutes

I-ON

The interactive and abstract visual world of Franz is quite tempting to be explored on stage. One of the main reasons is that the sculptures with their provoking functionlessness are constantly asking you to make contact with them and here starts the very welcomed confusion: how to make a contact with something that has no function. The lack of easy language interpretation of the objects allows interaction which can stay much longer in the precious field of the unknown. How to navigate a process in which it is not so much important how we adapt the sculptures to the body or the stage, but more how the idea of theater, music and the performative body have to adapt and transform in order to get in contact with the sculptures. That is not an easy relation and the provocation goes in both directions in order to empower none of them separately, but the possibility of synthesis.

Ivo Dimchev

Ivo Dimchev

Ivo Dimchev (1976) is a choreographer and performer from Bulgaria. His work is an extreme and colorful mixture of performance art, dance, theater, music, drawings and photography.

Dimchev is an author of more than 30 performances. He has received numerous international awards for dance and theater and has presented his work all over Europe and North America.

Besides his artistic work Ivo Dimchev has given master classes at the National Theatre Academy in Budapest (Hungary), the Royal Dance Conservatorium of Belgium in Antwerp, DanceWeb/Vienna etc.

He is the founder and director of the Humarts Foundation in Bulgaria and organises every year a national competition for contemporary choreography.

In October 2009, after doing his master studies on performing arts at Dasarts Academy in Amsterdam, Ivo Dimchev moved to Brussels where he opened his own performance space Volksroom.

At 2008 International Festival of Alternative and New Theatre Infant he received the Award for the Most Original Exploration of One Segment of Theatrical Language for the performance *Enjoy July*.

ПРОЈЕКАТ 10 МИНУТА

Продукције ЕН-КНАП, Ен Кнап група, Словенија

уторак, 28. јун 2011.

Фотографија: Матјаж Шкрињар

20.00 / КЦНС, Велика сала

Концепт: Изток Ковач
Кореографије: Ласло Худи, Едвард Клуг, Олга Пона, Ивица Буљан, Изток Ковач
Извођачи: ЕпКнарGroup (Ђула Черпеш, Лук Дан, Евин Хаџиалевић, Ана Штефанец, Тамаш Туза)
Дизајн светла: Јака Шименц, Зоран Грабарац
Костим: Алан Хранитељ, Валтер Кобал
Музика која повезује појединачне делове: Митја Врховник Смрекар
Пројекције које повезују појединачне делове: Студио нејаака и Лука Умек
Копродукција: Театар Антон Подбевшек, Ново Место (Словенија) / Народна опера и балет, Марибор (Словенија) / Загребачки плесни ансамбл (Хвратска) / Фондација Радионица, Будимпешта (Мађарска) / Мини театар, Љубљана (Словенија) / Битеф театар, Београд (Србија)
Трајање: 50 минута

Пројекат 10 минута

Десет минута је сценски пројекат, који су иницирале Продукције Ен-Кнап. Пројекат спаја плесаче Ен Кнап групе са једанаест аутора међународне савремене сцене извођачких уметности. Назив пројекта обухвата задатак који је Изток Ковач поставио пред сваког аутора: извести на сцени њихово лично виђење природе времена у представи која није ни дужа ни краћа од 10 минута.

Пројекат 10 минута је настао у две фазе. Први део, под називом *Десет минута источно* са укупно 6 комада, премијерно је изведен у новембру 2009. године у Љубљани, Словенија. У новембру 2010. године, уследило је 5 појединачних комада у оквиру друге фазе, који су обједињени под називом *Десет минута јужно*. Програмски селектори и куратори могу одабрати било којих 5 од укупно 11 индивидуалних кореографија и комбиновати их у једну целовечерњу представу у свом властитом редоследу.

уторак, 28. јун 2011.

Одабране кореографије:

Десет минута са Пином Бауш – *Десетоминутно одавање признања Пини Бауш са придавањем значаја пролазности времена.*

Ласло Худи (Мађарска) – Редитељ, кореограф, дугогодишњи сарадник Јожефа Нађа и оснивач групе *Mozgohaz*, Ласло Худи је такође и уметнички директор Радионице Флоријан и Уметничког фестивала *Arcus Temporum*.

9:24 – *Десетоминутна рефлексија о краткотрајном али интензивном односу између мушкарца и жене у интимном окружењу.*

Едвард Клуг (Румунија/Словенија) – Независни стваралац у пољу савременог балета, одликован многим словеначким и интернационалним наградама, Едвард Клуг је уметнички директор Мариборског ансамбла балета.

Тачке и црте – „Носим те кроз време и док те носим или сам ношена, стварам свој сопствени свемир.“ **Олга Пона Олга Пона** (Русија) – Пионирка и најистакнутија ауторка савременог плеса у Русији, превазишла је руска комунистичка естетска и уметничка ограничења и стекла интернационално признање у раду са Савременим плесаним театром Чељабинск.

Дивно је море ниже Олиба – *Реконструкција летње вечери на руралном острву Олиб на обали Јадрана, где се историја и традиција сусрели са садашњошћу.*

Ивица Буљан (Хрватска/Словенија) – Позоришне продукције Ивице Буљана, ранијег директора Хрватског народног казалишта у Сплиту, појављују се на бројним међународним фестивалима и на њима освајају значајне награде.

Пут кући – „За мене, најлакши начин да замислим време јесте да покушам да поставим одвојено извесне снажне тренутке који се појављују у животу и склопим их или саставим у једну нову целину.“ Изток Ковач

Изток Ковач (Словенија) – Добитник престижних интернационалних и националних награда за његово обимно дело, Изток Ковач је оснивач Продукција Ен-Кнап, уметнички директор Ен Кнап групе и уметнички директор и руководилац Културног центра Шпански борци у Љубљани.

Ен Кнап група

Стална плесна компанија Ен Кнап група, коју су основали Изток Ковач и Продукције Ен-Кнап 2007. године, једини је професионални ансамбл посвећен савременом плесу у Словенији. Ансамбл, у чијем су саставу изванредни плесачи, под уметничким руковођењем Ковача ради са међународно признатим кореографима и редитељима експлицитно различитих естетских провенијенција. Тиме се развија у првокласни интернационални ансамбл. Од 2009. године, Ен Кнап група има седиште у Културном центру „Шпански борци“ у делу града Љубљана-Мостре. (Рок Вевар, позоришни и плесни публициста)

Претходне продукције Ен Кнап групе: *10 минута јужно* (2010), *10 минута источно* (2009), *Чувај се, плесу!* (2010), *Сиров* (2009), *Надарен* (2009), *Ромео и јавност* (2008), *Дајем краљевство за коња* (2008), *Ред* (2008), *Одлука* (2008), *Између* (2007), *Свечаност* (2007). www.en-knap.com; www.spanskiborci.si

„Шта значи 10 минута у животу? Много или ништа, могу представљати судбоносни догађај или нирвану, стваралачки врхунац или рутински посао, љубавну причу или емоционалну празнину... Представа (...) је омогућила толико потребан увид у међународну продукцију извођачких уметности.“

Дело – Погледи, 1. 12. 2010.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

10.00 Радионица Путеви маште,
Мишел Матје, француска –
Балетска школа

11.00 Округли сто о представама
Интервју с уметником и I-op –
КЦНС

17.00 Приказивање филмова: Рита
Гоби, Симптоми; Бруно Вагнер –
КЦНС

10 MIN PROJECT

EN-KNAP Productions, EnKnapGroup, Slovenija

Tuesday, 28th June 2011

Photo: Miha Fras

19.00 / CCNS, Main Hall

Concept: Iztok Kovač**Choreographies:** László Hudi, Edward Clug, Olga Pona, Ivica Buljan, Iztok Kovač**Performers:** EnKnapGroup (Gyula Cserpes, Luke Dunne, Evin Hadžialjević, Ana Štefanec, Tamás Tuza)**Light Design:** Jaka Šimenc, Zoran Grabarac**Costumes:** Alan Hranitelj, Valter Kobal

Pieces are connected by music from Mitja Vrhovnik Smrekar, and by projections from Studio nejaaka and Luka Umek

Co-production: Anton Podbevšek Theatre, Novo Mesto (Slovenia) / National Opera and Ballet, Maribor (Slovenia) / Zagreb Dance Company (Croatia) / Workshop Foundation, Budapest (Hungary) / Mini Theatre, Ljubljana (Slovenia) / Bitef Theatre, Belgrade (Serbia)**Duration:** 50 minutes**10 Min Project**

10 Min is a stage project initiated by EN-KNAP Productions that brings the dancers of EnKnapGroup together with eleven authors from the international contemporary performing art scene. The title captures the task which Iztok Kovač set before each author: to stage their personal view on the nature of time in a performance no longer and no shorter than ten minutes.

10 Min was produced in two installments. The first part, entitled *10 Min East* and featuring six pieces, premiered in November 2009 in Ljubljana, Slovenia. In November 2010, five individual pieces within the second installment followed, titled *10 Min South*.

Programme selectors and curators can select any 5 of the individual 11 choreographies and combine them into a full evening performance by their own preferred order.

Tuesday, 28th June 2011

The chosen choreographies:

10 Min with Pina Bausch – *A ten minute tribute to Pina Bausch with an emphasis on the transitoriness of time.*

László Hudi (Hungary) – Director, choreographer, long-time collaborator of Joseph Nagy and founder of the group Mozgohaz, László Hudi is also the artistic director of Florian Workshop and Arcus Temporum Art Festival.

9:24 – *A ten minute reflection of a brief, yet intense intimate relationship between a man and a woman in an intimate setting.*

Edward Clug (Romania/Slovenia) – Independent creator in the field of contemporary ballet who received numerous Slovenian and international awards, Edward Clug is the artistic director of the Maribor Ballet Ensemble.

Dots and Dashes – ‘I carry you through time and while carrying or being carried I create a universe of my own’. Olga Pona

Olga Pona (Russia) – The pioneer and most prominent author of contemporary dance in Russia, transcended Russian communist aesthetic and artistic limitations, and has gained international recognition with the work of Chelyabinsk Contemporary Dance Theater.

Beautiful is the Sea below Olib – *A reconstruction of a summer evening on a rural island of Olib on the Adriatic coast, here history and tradition met with the present.*

Ivica Buljan (Croatia/Slovenia) – Previously director of the Drama within the Croatian National Theatre in Split, Ivica Buljan’s theatre productions have made an appearance at numerous international festivals and won important awards.

Way Home – ‘The easiest way for me to imagine time is to attempt to put apart certain compelling moments those emerge in life, and compile them into a new whole’. Iztok Kovač

Iztok Kovač (Slovenia)

Recipient of prestigious international and national awards for his extensive oeuvre, Iztok Kovač is the founder of EN-KNAP Productions, the artistic director of EnKnapGroup, and the artistic and managing director of the Španski Borci Cultural Centre in Ljubljana.

EnKnapGroup

The permanent dance company EnKnapGroup founded in 2007 by Iztok Kovač and EN-KNAP Productions is the only professional ensemble for contemporary dance in Slovenia. A composition of remarkable dancers under the artistic direction of Kovač work with internationally acclaimed choreographers and directors of explicitly diverse aesthetic proveniences, thus developing into an A-class international ensemble. Since 2009, EnKnapGroup is based at the Španski Borci Cultural Centre in the Ljubljana-Moste neighbourhood.

(Rok Vevar, theatre and dance publicist)

Previous productions with EnKnapGroup: *10 Min South* (2010), *10 Min East* (2009), *Beware, Dance!* (2010), *Raw* (2009), *Cut Out* (2009), *Romeo and Public* (2008), *My Kingdom for a Horse* (2008), *Order* (2008), *Decision* (2008), *In Between* (2007), *Celebration* (2007). www.en-knap.com; www.spanskiborci.si

‘What do ten minutes mean in life? A great amount or nothing, they can be a fateful event or nirvana, creative peak or routine work, a love story or emotional emptiness ... The performance (...) enabled a much needed insight into international production of performing arts.’

Delo – Pogledi, 1st December 2010

SIDE PROGRAMME

10.00 Workshop: ‘Roads of Imagination’,
Michel Mathieu, France – Ballet
School

11.00 Round table discussion about the
plays Interview with an Artist and
I-On – CCNS

17.00 Film screening, featuring the work
of Rita Góbi/The Symptoms; Bruno
Wagner – CCNS

РЕФЛЕКТОРКА

Инсталација/перформанс
Наоко Танака, Немачка/Јапан

уторак, 28. јун 2011.

22.00 / Позориште младих, Велика сала

Концепт, визуелно решење и дизајн звука, извођење: Наоко Танака
Драматуршка сарадња: Марико Харигај
Продукција: Наоко Танака
Менаџмент: Кристин Петерхес
Копродукција: Танцтаге Берлин / Зофијензеле
Пројекат су подржали: Уметничка фондација POLA / Фондација Јапан / Царински савез ПАКТ Есен
Трајање: 30 минута

Рефлекторка

Шта је „изглед“? То су спољашње појаве попут шминке, боја, светлости и сенке... То је пролазна „празна“ површина, која дозвољава људима не само да примете једни друге него и да се препознају, па чак и заљубљују. У својој соло представи за коју је одабрала назив *Рефлекторка* (*Die Scheinwerferin* у оригиналу) визуелна уметница и перформерка Наоко Танака користи светлост и сенку како би открила нове димензије „света појава и света реалног“. Танакине слике постављају питања у вези са њеним властитим искуством поремећаја у исхрани. На столу за ручавање лежи лутка која је прецизна минијатура уметнице. Уз помоћ лутке, уметница се вештачки дистанцира од свога тела и од сузбијених искустава и отиска се на фиктивно путовање у своју унутрашњост са џепном лампом у руци. Овај мали сноп светлости је тај који

преузима главну улогу у комаду. Танака овде, заправо, користи једноставна средства, уз помоћ којих успева да створи фасцинантне измишљене слике потиснутих сећања, које извиру из бујне шуме која као да израста испод обичног стола за ручавање. Њен моћни „илузорни свет“ светлости и сенке заузима читави простор, тече и нестаје.

Танака представља слике које сама *види* по први пут, преобраћајући се у *рефлекторку*, наиме ону која исијава светлост. Она тиме показује да *гледање* не може бити ништа друго до субјективни чин.

Улога гледалаца у Танакином комаду није пасивна. Бујице „појава“ које их преплављују у току представе имају за циљ да изазову њихове личне асоцијације. Путовање које је уметница предузела као своје властито постаје, чини се, уверљиво искуство за било кога.

Наоко Танака

Наоко Танака је студирала сликарство и ликовне уметности на Универзитету ликовних уметности у Токију и, добивши стипендију, на Академији уметности у Диселдорфу. У Немачкој је дошла у додир са локалном плесном сценом.

Њен рад је приказан, између осталог, у спреси са Бијеналом уметничког филма у Музеју Лудвиг у Келну, „Уметничком наградом Емпрајз“ у НРВ-Форуму у Диселдорфу и у Музеју Баден у Солингену.

Од оснивања уметничког колектива „Лудика.“, заједно са кореографињом Морган Нарди 2001. године, Танака ствара сценске перформансе и плесне инсталације у којима су кореографија и визуелна уметност међусобно тесно повезане. „Лудика.“ је са својом последњом продукцијом *Угао* учествовала на Плесној платформи Немачке 2010.

Наоко Танака је такође учествовала у пројекту *COLINA2005 – Collaboration in Art* у организацији плесне куће Танцхаус НРВ у Диселдорфу и у пројекту *Урбани фетиши* (који је иницирао Онг Кенг Сен) у Танцквартјеу у Бечу.

Актуелни рад *Рефлекторка* њена је прва соло представа, коју је сама и режирала. Овим комадом Наоко Танака спроводи проучавање, фокусирано на експерименталне и уметничке могућности покрета које су још увек скривене у извођачким уметностима.

DIE SCHEINWERFERIN (THE SHINE-THROWER)

Installation / Performance

Naoko Tanaka, Germany/Japan

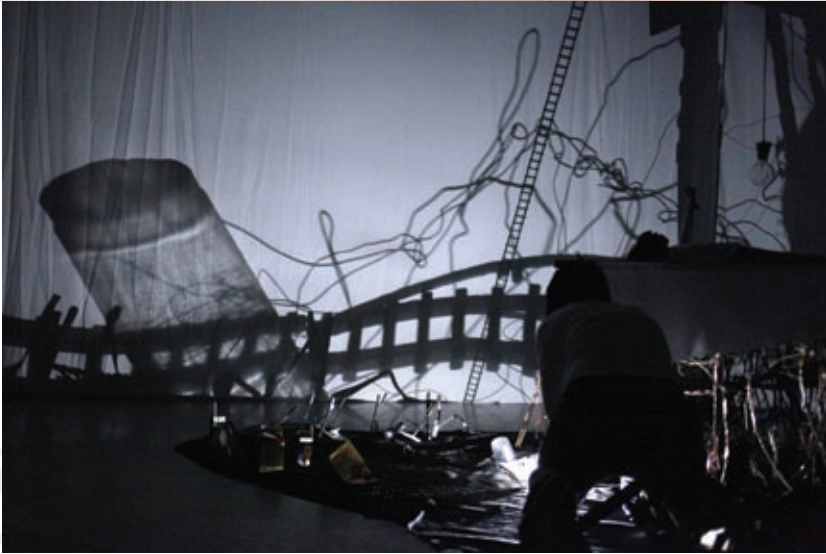
Tuesday, 28th June 2011

22.00 / The Youth Theatre, Grand Stage

Concept, Visual/Sound Design, and Performance: Naoko Tanaka**Dramaturgic Collaboration:** Mariko Harigai**Production:** Naoko Tanaka**Management:** Christine Peterges**Co-production:** Tanztage Berlin / Sophiensaele**Supported by** POLA Art Foundation / Japan Foundation / PACT Zollverein Essen**Duration:** 30 minutes**Die Scheinwerferin**

What is 'appearance'? It's outward manifestations such as make-up, colour, light and shadow... It's a transient 'empty' surface allowing people not only to notice but as well to identify one another, even fall in love with one another. Visual artist and performer Naoko Tanaka chooses *Die Scheinwerferin* as the title for her first solo in which 'appearance and reality' are taken to new dimensions by displacing their light and shadow.

Tanaka's images raise questions about her own experience with an eating disorder. On a dining table lies a doll that is an exact miniature of the artist. With it she artificially distances herself from her own body as well as repressed experiences and embarks on a fictive journey into her inner self carrying just a torch. It is this small light that takes over the main role in her piece. Tanaka here uses simple means indeed, and yet manages to create fascinating fictitious images of restrained

memories creeping out of a lush forest that appears to be growing under an ordinary dining table. Her powerful 'illusory world' of light and shadow takes over the whole space, flows and disappears. Tanaka presents images she herself sees for the first time by turning herself into 'die Schweinwerferin' – namely into somebody casting a light. She demonstrates with it that seeing cannot be but a subjective act. The viewers have by no means a passive role in Tanaka's piece. The floods of 'appearance' they are subjected to throughout the performance aim at arousing their own personal associations. The journey the artist seemed to embark on her own turns instead into a haunting experience for just anyone.

Naoko Tanaka

Naoko Tanaka studied painting and fine art at the Tokyo Fine Arts University and in 1999 came to the Arts Academy of Düsseldorf in Germany with a scholarship. There she got in touch both with the performance and dance scene. Her work was shown amongst others in conjunction with the Kunstfilm Biennale at the Ludwig Museum in Cologne, 'Emprise Art Award' in Forum NRW, Düsseldorf and in Museum Baden, Solingen. Since the foundation of the artists' collective 'Ludica.', together with the choreographer Morgan Nardi in 2001, she has been creating stage performances and dance installations in which choreography and visual art are closely linked together. 'Ludica.' was invited with its latest production *The Corner* to Dance Platform Germany 2010. Naoko Tanaka was also invited to the project *COLINA2005 – Collaboration in Art* at Tanzhaus nrw in Düsseldorf and to the *Urban Fetishes* project (initiated by Ong Keng Sen) at the Tanzquartier in Vienna. The current work *Die Scheinwerferin* is her first solo piece, directed by herself. With this piece, Naoko Tanaka is conducting a focused study of the experimental and artistic possibilities of movement that still remain latent in the performance arts.

ОСМОРУКИ ТАРОТ ЛАВИРИНТ

Лично интерактивно позориште за откривање самосвести

Трупа Жива слика, Мађарска

среда, 29. јун 2011.

14.00 / Код Пољопривредног факултета

Осморуки тарот лавиринт

Већина лавирината, укључујући и *Осморуки тарот лавиринт*, представљају места за иницијацију у самоспознају, октогонални лавиринт без слепог завршетка, али из кога ипак није једноставно пронаћи излаз. Унутар путања лавиринта има просторија и соба. У њима су смештени житељи лавиринта, водичи кроз игру самосвести, живе Велике аркане тарота.

Изглед и обликовање карата, лавиринта и костима: Жофија Берци

Структурни дизајн: Тобијаш Теребеш

Партнер у постављању/градњи лавиринта: Група Меденце

Уметнички директор и вођа пројекта: Жофија Берци

Извођачи: Чаробњак – Јулија Баршоњ, Папеса – Кристина Бирталан, Царица – Јудит Комароми, Пророк – Гуидо Федор Сарка, Раскршћа – Жофија Арик, Правда – Бога Фењвеш, Пустуњак – Герге Миндак, Обешеник – Петер Фаркаш, Смрт – Барнабаш Танко, Умереност – Жужка Чермак, Кула – Арпад Лабант, Звезда – Жофија Берци, Месец – Габор Харшаи, Луда – Золтан Землењи-Ковач, Земља – Агнеш Шарлош и Кенде Шарлош

Трајање: 240 минута (4 сата)

среда, 29. јун 2011.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ
10.00 Радионица Простор око тела,
Хени Варга, Србија – Новосадско
позориште, Мала сала
11.00 Округли сто о представама
Пројекат 10 минута и
Рефлекторка – КЦНС

Посетиоци улазе појединачно, бирају једну од двадесет четири карте раширене лицем према доле испред њих, у припреми за ову игру улога. Карту називамо „огледало капије“. То су *огледало* које рефлектује духовно стање и *капија* кроз коју свако може ући у свој лични лавиринт односно у свој унутрашњи свет. Одражавање је иницијација за посетиоца. Посетилац мора интензивно да размишља о значењу огледала у току ходочашћа кроз самосвест у лавиринту и покуша да га доведе у везу са собом. Ликови отеловљени према картама помоћиће му да кроз различите поруке и задатке управо то значење одгонетне.

Жива слика

Остварења трупе Жива слика налазе се у пресеку ликовне уметности и позоришта. У радовима трупе, слика и имагинација граде органску творевину са инсталацијом и извођачком уметношћу. Покреће их жеља да изразе своје формално и теоретски уобличене нове визије, шта више, да откривају, пројектују и посредују између трансцендентних области имагинације.

Оснивач и вођа трупе Жива слика је Жофија Берци, дизајнерка визуелних комуникација. У радовима, одлучујуће делове остварују Тобијаш Терези, дизајнер и Јулија Баршоњ, позоришни стваралац. Трупа Жива слика ради по моделу пројеката, при чему тражи партнере за сваки пројекат појединачно.

„Оно што се чини да је константа у радовима трупе Жива слика јесте неубичајено концептуални, снажан, сензуалан, живи визуелни свет, који не само да очарава гледаоце већ их и директно увлачи у себе.“

Агнеш Вероника Том

OCTOPUS TAROT LABYRINTH

Personal interactive self-awareness theatre

The Living Picture Company, HungaryWednesday, 29th June 2011**14.00 / At the Faculty of Agriculture****Card and Labyrinth Layout, Costumes:**

Zsófia Bérczi

Structural Design: Tóbiás Terebessy**Building Partner:** Medence Csoport**Artistic & Project leader:** Zsófia Bérczi

Actors: The Magician- Júlia Bársony, The Priestess – Krisztina Birtalan, The Empress – Judit Komáromi, The Prophet – Guido Fedor Szarka, Crossroads – Zsófia Árik, Justice – Boga Fenyvesi, The Hermit – Gergő Mindák, The Hanged Man – Péter Farkas, Death – Barnabás Tankó, Temperance – Zsuzska Csermák, The Tower – Árpád Labant, The Star – Zsófia Bérczi, The Moon – Gábor Harsay, The Fool – Zoltán Zemlényi-Kovács, The Earth – Ágnes Sarlós and Kende Sarlós

Duration: 240 minutes (4 h)**Octopus Tarot Labyrinth**

Most labyrinths, the *Octopus Tarot Labyrinth* included, are sites for experiencing the initiation into self-recognition, an octagonal labyrinth without a dead-end, yet from which it is not easy to find a way out. On the labyrinth path, there are spaces and rooms to be found. The residents of the labyrinth are located here, the guides of the self-awareness game, the living Major Arcana of the Tarot.

Wednesday, 29th June 2011

SIDE PROGRAMME
10.00 Workshop: 'Space around Body',
Heni Varga, Serbia – The Novi Sad
Theatre, Small Stage
11.00 Round table discussion about the
plays 10 Min Project and Die
Scheinwerferin – CCNS

Visitors enter individually, choose one of the twenty-four cards spread face down before them, in preparation for this role playing game. We call the card a 'mirror gate'. It is a mirror that reflects a spiritual condition, and a gate through which everyone can step into their personal labyrinth, thus into themselves. Reflection is a moment of initiation for the visitor. The visitor must think a lot about the meaning of the mirror during the pilgrimage to self-awareness in the labyrinth, and try to relate that to him or herself. The incarnated figures from the cards will help the visitor resolve this with various messages and tasks.

Living Picture

Living Picture's creation locates in the cutaway of fine art and theatre. In their works picture, image and imagination create organic complex with installation and performing art. They are guided by their wish to express formally and theoretically novel visions in fine arts and theatre, moreover to reveal, project and transmit transcendent areas of imagination.

The founder and leader of the Living Picture Company is Zsófia Bérczi, a visual communication designer. The determining part in the works of the Company have Tobias Terebessy, a designer, and Julia Barsony, a theatrical creator. Living Picture's works are project-based. They look for partners for each individual project.

'What seems to be constant in the Living Picture's works is the unusually conceptual, strong, sensuous, living visual world that not only delights the spectators but downright lets them into it.'

Ágnes Veronika Tóth

Антон Павлович Чехов
ТРИ СЕСТРЕ (сви осим мене)
Битеф театар, Србија

среда, 29. јун 2011.

19.00 / Гимназија „Лаза Костић”

Режија: Ивана Вујић
Адаптација и драматургија:
Славенка Миловановић
Сценографија: Коста Бунушевац
Костимографија: Душица Кнежевић
Видео: Светлана Волиц
Избор музике: Ивана Вујић
Организација: Драгана Јововић
Шеф технике: Љубомир Радивојевић
Мајстор светла: Драган Ђурковић
Мајстор звука: Мирољуб Владић
Асистент мајстора звука: Стефан Милошевић
Играју: Олга – Ружица Сокић
Маша – Бранка Петрич
Ирина – Рада Ђуричин
Антон Павлович Чехов – Мирко Бабић
Антон Павлович Чехов – Константин Бунушевац
Наташа – Дуња Махорчић
Виола Андреј – Горјана Стоиљковић
Трајање: 75 минута

Три сестре

Ово је представа изразите редитељске одважности и наглашеног осећања за литературу Чехова, која имплицира и приватна писма писца, редукујући мушке ликове из комада и фокусирајући се на три сестре, њихов однос према прошлом животу, однос према нама, наш однос према њима и однос писца Чехова према ликовима која ствара и према животу који живи. У овим испреплетаним фабуларним токовима, сведеним суптилним редитељским поступком долазе до изражаја једноставност, топлина и искрена глумачка игра три веома искусне глумице, Ружице Сокић, Бранке Петрич и Раде Ђуричин али и изванредног Мирка Бабића који тумачи лик писца.

„Женска драма“ унутар комада три сестре пред животом који је прошао, који је привид, окружен таблама по којима васкрасавају и бришу се цртани кредом пејзажи, које црта Костантин Бунушевац, испричана сурово и нежно, ствара катарзични пулс између гледаоца и извођача комуницирајући са најинтимнијим појединачним садржајима, биографским записима.

Битеф театар*

* Погледати код представе *Alfa Boys* (str. 9).

Anton Pavlovich Chekhov
THREE SISTERS (all but me)
The Bitef Theatre, Serbia

Wednesday, 29th June 2011

19.00 / 'Laza Kostić' High School

Directed by Ivana Vujić
Adaptation and Dramaturgy:
Slavenka Milovanović
Set Design: Kosta Bunuševac
Costumes Design: Dušica Knežević
Video: Svetlana Volic
Music Selection: Ivana Vujić
Organisation: Dragana Jovović
Chief Stage Engineer: Ljubomir Radivojević
Lights Engineer: Dragan Đurković
Sound Engineer: Mirosljub Vladić
Sound Engineer Assistant: Stefan Milošević
Cast: Olga – Ružica Sokić
Masha – Branka Petrić
Irina – Rada Đuričin
Anton Pavlovich Chekhov – Mirko Babić
Anton Pavlovich Chekhov – Konstantin Bunuševac
Natasha – Dunja Mahorčić
Viola Andrey – Gorjana Stoiljković
Duration: 75 minutes

Three Sisters

This is a play of a pronounced directorship courage and expressed sensitivity to the literature of Chekhov, which implies the author's private letters as well, reducing the male characters from the play and focusing on the three sisters, their attitude to the life behind them, attitude towards us, our attitude towards them and the attitude of the author, Chekhov, towards the characters he creates and towards the life he lives. The background of the thus intertwined narrative lines, reduced by a subtle directing procedure, accentuates the simplicity, warmth and sincere acting of the three actresses of great experience: Ružica Sokić, Branka Petrić and Rada Ćurčin, as well as excellent Mirko Babić, who plays the role of the author.

The play's inherent 'female drama' of the three sisters facing the life which has passed them by, a mere fleeting illusion, lived surrounded by boards with evoked and erased landscapes drawn in chalk by Konstantin Bunuševac, told in a both cruel and gentle way, creates a cathartic pulse between the audience and performers, communicating with the most intimate individual contents, biographical records.

The Bitef Theatre*

* See under *Alpha Boys* (page 11).

ALLEGE

Јавно у приватном,
Немачка/Француска

среда, 29. јун 2011.

21.00 / Позориште младих, Велика сала

Концепт / Интерпретација: Клеман Леј
Драматуршка помоћ: Јасна Леј-Виновршки
Музичка сарадња: Никола Шедме
Музика: Дејвид Бирн
Костим: Јавно у приватном
Дизајн светла: Рут Валдајер
Продукција: Компанија Јавно у приватном
Захваљујући: Зофијензеле, Танцтаге,
 Фестивал Арданте, Dock 11, CND Paris
 Трајање: 45 минута

Allege

То је старац који би био дете које би било жена. Стављати ствари једне у друге, пресипати и вадити и стављати једне у друге ствари, масу и играчке. Стварати мехуриће речи без значења, ти мехурићи су веома значајни.

То је мајмун који би био пас који би био пуж. Режирати простор, стварати мртве природе, давати смисао свему што још увек изгледа произвољно, доводити значење у његов поредак. Изгледа насумично, али је и о томе тако. Оно што пишем о томе није оно што јесте. Близу је ономе што мислимо да јесте, то није начин за будућност нити култура за садашњи тренутак. То је пет стотина навода прерушених у нове пластичне боце. То није геометријска демонстрација. То није о Клеману Леју, то није рок-концерт иако би то било дивно. То не само да се дешава него се и не дешава, то није амбивалентно.

Започело је 2002. године и још није завршено: најпре је био квартет, онда трио 2004, па је постао дуо, поново прешао у трио 2007, а сада је соло, изгубили смо људе испут, било је тешко, само сам ја остао, покушавајући

Фотографије: Карен Линке

још увек. У просеку, изгубили смо мање од једне особе годишње тако да, мислим, имам још годину дана да одем, онда ћу видети, можда ћу се оканути тога.

Јавно у приватном

Јавно у приватном истражује, промишља и доводи у питање друштвене, политичке и културне структуре, као и индивидуалну позицију у оквиру њих. Циљ компаније Јавно у приватном је да прошири границе кореографског језика, интригирајући другачије размисљање, перципирајући и промишљајући о сопственом и другим медијима. Њихов најбитнији циљ је, ипак, даљи развој кореографије као савремене уметничке форме. Компанију Јавно у приватном основали су 2008. године у Берлину Јасна Леј-Виновршки и Клеман Леј. www.publicinprivate.com

(...) Клеман Леј представља себе у овој представи када помене: „То сам ја“, а онда скочи на сто – позоришну сцену и каже „а ово је филозофија“ како би повезао филозофију и представу, које представљају области у којима се школовао и за које се као играч занима. Онда скида одећу и полива се водом, у смислу очишћења, прекида везе и ограничења како би стекао спокој.

Понављање, понављање и понављање!

Пуњење водом чаша и флаша и онда њихово пражњење, писање по табли и брисање неколико пута и непрекидно заливање биљчице, све то представља бесконачне споне са свакодневним животом и истовремено покушај да се покаже људско биће испуњено надом у будућност.

Представу прати песма Дејвида Бирна *Као што људи чине*, која заједно са другим елементима на сцени доказује ову тврдњу. Понављање узорка живота од постанка света које ће трајати до његовог краја за свакога на мање-више исти начин:

„У милион година, у милионима домова,
Мушкарац је волео жену, дете се родило,
Научило је како да повређује, научило је како да плаче,
Као што људи чине.“

Елахех Хатами, плесни критичар

ALLEGE

Public in Private, Germany/France

Wednesday, 29th June 2011

Photo: Dieter Hartwig

Concept / Interpretation: Clément Layes**Dramaturgic Assistance:**

Jasna Layes-Vinovrski

Music Assistance: Nicolas Chedmail**Music:** David Byrne**Costume:** Public in Private**Lighting Design:** Rut Waldeyer**Production:** Public in Private Company**Thanks to:** Sophiensaele, Tanztage,
Festival Ardanthé, Dock 11, CND Paris**Duration:** 45 minutes

21.00 / The Youth Theatre, Grand Stage

Allege

It is an old man that would be a child that would be a woman. Putting things into each other, pouring and removing and putting each other into things, mop and toys. Creating bubbles of meaningless worlds, these are very important.

It is a monkey that would be a dog that would be a snail. Directing the space, creating still lives, making sense for everything that still looks arbitrary, forcing meaning into its order. It looks random, but that's anyway about it. What I'm writing about is not what it is. It is close to what we think it is, it is not an art for the future nor a culture for now. It is five hundred quotes disguised in few plastic bottles. It is not a geometric demonstration. It is not about Clément Layes, it is not a rock concert although it would be great. It is not only happening, it's also unhappening, it is not ambivalent.

It started in 2002 and is not finished yet: it's been a quartet first, then a trio in 2004, it moved to a duo, went to another trio in 2007, and now it's a solo, we lost people on the way, it was too difficult, only I have stayed, still trying. On average we lost less than one person a year so I think I have at least one year to go, then I'll see, maybe I'll leave the things alone.

Public in Private

Public in Private researches, reflects and questions social, political and cultural structures, as well individual position in these structures. Public in Private's goal in collaborative approach is to broaden up the borders of choreographic language, intriguing different thinking, perceiving and reflecting about our own and about other medias. Most relevant aim is, however, a further development of choreography as contemporary art form. Jasna Layes-Vinovrski and Clement Layes founded Public in Private in 2008 in Berlin. www.publicinprivate.com

(...) Clement Layes presents himself in this performance when he mentions that: 'It is me', and then jumps

on the table – the theater scene – and says 'and it is philosophy' to make a bridge between philosophy and performance, which are his educational background and his interest as a player. Then he puts off his clothes and pours water on him, aiming to purify himself, cut the binds and limitations and reach peace.

Repeating, repeating and repeating!

Filling the glasses and bottles with water, and then emptying them, writing on the blackboard and cleaning it for several times, and continual watering of the small plant are all representing the endless binds of everyday life and at the same time, symbolising a human being filled with hope for the future.

The performance is accompanied by *Like Humans Do*, a song by David Byrne, which along with other elements of the scene testifies to this claim. The repetition of a life pattern of life, which has been more or less the same for everyone since the beginning of the world and will be to its end:

'For millions of years, in millions of homes,
A man loved a woman, a child it was born,
It learned how to hurt and it learned how to cry,
Like Humans do.'

Elaheh Hatami, dance critic

СПОМЕН-ПАРК

Театер делакт, Француска

среда, 29. јун 2011.

Сценографија и дизајн: Мишел Матје
Визуелно решење и реализација:
 Лин Тине, Филип Артуа
Музика: Мишел Донеда, Гиљом Блез
Светло: Жан-Марк Ришон
Режија: Алберто Бирнишон
Продукција: Жан-Пол Местр
Извођачи: Жилијен Шарије, Гари Жан,
 Раже Идриси, Карол Лариј, Мишел Матје,
 Жили Пишаван, Квентин Зислинг
Трајање: 125 минута

22.00 / Музеј Војводине, Музеј савремене
 уметности Војводине, Дунавски парк

Спомен-парк

У представи је реч о путовању – у дословном и пренесеном значењу – у један пејзаж угрожених врста, који је нажалост све чешћа и присутнија појава. То је посета једном парку, насталом на случајно конфигурираном земљишту, у оквиру рељефа који се ту затекао, у коме се гледалац сусреће са пред-постхумним, а опет блиским, створењима, која већ одавно настањују његово сећање и прогоне његову будућност... из простог разлога што предсказују његов крај.

Тако је човек прва врста коју посматрамо, усредсредивши се на слушање у овом истраживању. Поетски, политички, носталгични текстови или клетве иду раме уз раме са резултатима научних студија. На крилима музике нижу се позориште, инсталације, перформанси, песничке и плесне акције, сцене под маскама... Путовање на тај начин преплиће, поново их измишљајући, различите начине остварења контакта између глумца и његове публике.

Представа се одвија како унутра тако и напољу. Путовање под двојном палицом главног водича и његовог немирног помоћника променљиво је како у времену тако и у простору, наслоња се на позориште, на музеј, може да се постави у парк или у индустријски парлог....Током последњег извођења у селу Сен-Лоран

ан От-Гарон, омогућило је његовим житељима да открију места која су по навици престали да виде, а управо тако, парадоксално, то пропитивање – о ономе шта смо у опасности да изгубимо – отвара, без нашег знања, врата ономе шта поново откривамо.

Театар делакт

Театар делакт, настао у години метежа 1968, био је од почетка јасно опредељен за раскид са консензусом позоришта свог времена. Проналазивши инспирацију у методима Гротовског и Барбе, слушајући политичке позиције Ливинг театра, постепено је пронашао сопствени театарски приступ и израз. Дубоко увучен у ковитлаце друштва у којима живимо, намеравао је и да посматра и да буде нека врста катализатора, предзнак за надлазеће кризе и чинилац у убрзаном произвођењу катарзе. Ово је довело до поновног промишљања гласа сваког играча/гледаоца у јединственој инсцениацији. Као интеракција свих сценских параметара, Театар делакт је полифона форма, која представља одмор за очи и израз је маште гледалаца. До сада је реализовао педесетак представа, на отвореном и у затвореним просторима, на класичним сценама фронтално, у фрагментарној форми, или као шетње.

Естетика Театра делакт понекад је слична скулпторским инсталацијама или перформансима. Театар редовно сарађује са познатим музичарима у пољу импровизоване музике. Његов репертоар је прилично еклектичан; од Еурипида и Жана Женеа преко Мишима, Хајнера Милера и Едварда Бонда, проналази постојаност у трагичној дубини и моћи изгреда ових аутора. С времена на време производи сопствена остварења, која су заснована на импровизацијама или сценским решењима њихових протагониста.

Осим тога, у сопственом простору „Ринг“ у Тулузу, Театар делакт реализује курсеве за младе глумце и остале позоришне делатнике. У својој образовној делатности претежно се фокусира на савремене трендове у позоришту.

MEMORIAL PARK

Théâtre2l'Acte, France

Wednesday, 29th June 2011

Set and Design: Michel Mathieu
Visual Design and Realisation: Line Tiné, Philippe Artois
Music: Michel Doneda, Guillaume Blaise
Lights: Jean-Marc Richon
Directed by Alberto Burnichon
Production: Jean-Paul Mestre
Performers: Julien Charrier, Gary Jean, Rajae Idrissy, Carol Larruy, Michel Mathieu, Julie Pichavant, Quentin Siesling
Duration: 125 minutes

22.00 / The Museum of Vojvodina, the Museum of Contemporary Art of Vojvodina, Danube Park

Memorial Park

The play speaks of a journey – literal and figurative – to a landscape of endangered species, which is unfortunately a scene that appears more and more frequently. It is a visit to a park, which has appeared on an unintentionally formed terrain, becoming part of the existing relief, where a spectator is faced with the pre-posthuman, yet close, familiar creatures, which moved to his memory and have been haunting his future for a long time now... for the simple reason of predicting his own end.

So, human beings are the first species we observe, while we focus on listening in our research. Poetical, political, nostalgic texts or curses go hand in hand with the results of scientific studies. On the wings of music, we see theatre, installations, performance art, poetic and dance actions, masked scenes... The journey thus intertwines, while reinventing, all the different ways to establish a contact between an actor and his audience.

The play is set both inside and outside. The journey taken under the dual guidance of the main guide and his restless assistant is as changeable in time as in space, being able to be staged against the backdrop of a theatre, or a museum, or it can be set in a park or an industrial wasteland... During the last performance in the village of

Saint-Laurent Haute-Garonne it allowed its inhabitants to re-discover places they have ceased seeing, out of habit. Paradoxically, it is the re-examination – of what we are in danger of losing – that opens, unconsciously, the door to that which we re-discover.

Théâtre2l'Acte

Born into the turmoil of 1968, the Théâtre2l'Acte was committed to breaking up with the consensus of the theatre of the times from the very beginning. Finding the inspiration in the methods of Grotowski and Barba, listening to political positions of the Living Theatre, it gradually developed its own theatrical approach and expression. Deeply submerged into eddies of the society we live in, the Théâtre2l'Acte, intended to observe and be a kind of a catalyst, a harbinger of the approaching crisis and a factor in the accelerated production of catharsis. This led to a re-examination of the voice of each actor/spectator in a unique staging. Presenting an interaction of all stage parameters, the Théâtre2l'Acte is a polyphone form, which provides a sight for sore eyes and is an expression of the spectators' imagination. The company has produced about fifty shows, outdoors and indoors, on classical stages frontally, in fragmented form, or in the form of a walk.

The aesthetics of the Théâtre2l'Acte at time resembles sculptural installations or performances. The theatre regularly cooperates with the musicians eminent in the field of improvisational music. The repertoire is quite eclectic: from Euripides and Genet through Mishima, Heiner Müller and Edward Bond, finding its consistency in the tragic depths and powers of these authors. From time to time the theatre makes its own creations, based on the improvisations or stage proposals of the protagonists.

Moreover, in the Theatre's own hall 'Ring' in Toulouse, they run courses for young actors and other theatre artists. Its educational activity is mainly focused on the contemporary trends in theatre.

МАРГИНАЛИСТА

Ђерк Сакоњи труппа, Мађарска

четвртак, 30. јун 2011.

20.15 / Новосадско
позориште, Велика сала**Текст, кореографија, извођење:**

Ђерк Сакоњи

Вокал: Золтан Фриденгал**Техника:** Гергељ Балаж**Копродукцијски партнер:**

Градско позориште Галеб (Мађарска)

Представу је подржао Национални фонд за културу Мађарске*У филму се чује глас психијатра
др Жолта Унока.***Трајање:** 50 минута**Маргиналиста**

Маргиналисту не можемо убрајати ни у једну књижевну врсту, ово дело је заправо изузетак: ослања се на невербално позориште, преко кога нас води у најмрачније делове наших душа, ово је јавна анализа, покушај да се истовремено похвата уметничка и аутобиографска „истина“. Дело које узбуђује и дотиче. Завршетак је катарзичан, мада оно представља суморно путовање у душу човека, који је у детињству преживео велике трауме и неподношљиво покајање. Касније нас уводи у мисли једне вечито анксиозне, агресивне особе, зависника, кога и поред тога покрећу елементарна жеља за слободом и уметничка свест.

Интересантно је питање да ли је ово монодрама или не? Главни глумац има на сцени једног сапутника, Ђерђа Козму, који се најпре појављује у улози хорског певача а затим долази у додир са Сакоњијем као психолог. Он својом песмом покреће дело, а затим уз помоћ питања лагано извлачи из главног глумца значајне тренутке у његовом животу, од свађе родитеља преко баке која је прибегла самоубиству до социјалне фобије или константног искушења емигрантског живота. Ипак свака грозота, свако фрустрирајуће

четвртак, 30. јун 2011.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

- 10.00 Радионица Простор око тела,
Хени Варга, Србија – Новосадско
позориште, Мала сала
- 11.00 Округли сто о представама Три
сестре, Аллеге и Спомен-парк –
КЦНС
- 17.00 Разговор на тему „Прелазећи
границе“, Каролина Печењи –
КЦНС, Сала на I спрату
- 19.00 NONIV, видео перформанс,
Родолф Бурот, Француска – КЦНС,
Велика сала

сећање воде до потпуног ослобађања: човек који стоји испред нас открива своје тегобе, да би на крају све оне одлетеле лагано као паперје.

Разговор се дешава у три равни и ствара осећај истовремености. Два мушкарца разговарају иза завесе и углавном им се види само сенка. Филмски снимак паралелно приказује њихове изјаве, штавише, малтене голи Сакоњи извирује понекад иза завесе, и песнички преобрађује, проблематизује и ослобађа најважније тренутке и сећања. Читамо га из његове сенке, лица и знакова тела по нашем избору, бирамо који нам је од ових језика најближи. Наш је избор да ли желимо да рационализујемо и потиснемо или баш супротно да преживљавамо ова осећања. Шта је ово? Исповест? Сублимација? Глумачка изјава? Душевна аутопсија? Опе man show? Можда је кључ целе представе тај низ покрета, да Сакоњи са спуштеним раменима апатично искаче иза заклона и под позоришним светлима се исправља, уместо млитавог стомака се појављују мишићи, огромним скоковима заузима се простор, он се готово сасвим промени, подмлађује се, указујући на разлику између тела у цивилу и на сцени.

Не може се одредити да ли је дело аутобиографско или псеудо-аутобиографско, али је сигурно да је засновано на стварним траумама и емоцијама. *Маргиналиста* указује такође и на то, колико је илузорна истина једне животне приче. (...) Снага *Маргиналисте* је у томе што емотивно јако брзо увлачи публику у своју причу. И док је саткана од безброја јединствених момената, ипак дотиче познате архетипске страхе и боли. Ђерк Сакоњи је „рођени маргиналиста“, тако нам постаје блиски партнер.

Агнеш Вероника Тот, *Болничка соба број 6, Живот и књижевност*, година LIV, бр. 31, 6. 08. 2010.

Ђерк Сакоњи трупa

Ђерк Сакоњи, глумац и песник, преко 25 година био је значајни члан удружења Јожефа Нађа. Поред тога, наступао је и као солиста и у дуетима и међу тим наступима посебно се издвајају: *Трачак на четрдесет хиљада метара* (дует Ђ. Сакоњи – Ј. Нађ, Позориште Мy, 1987), *Волиш ли буку корака у лишћу?* (соло, САС d'Orléans, 1995), *Светска меморија* (Нова синагога, Сегедин, 1999), *Исправка* (дует Ђ. Сакоњи – Нина Умнијак, САС d'Orléans, 2000). У последње време Ђерк Сакоњи наступа у представама Ивете Божик и Беле Пинтера.

A MARGINALIST

The Györk Szakonyi Company, Hungary

Thursday, 30th June 2011

20.15 / The Novi Sad Theatre,
Grand Stage

Text, Choreography, Performance: Györk Szakonyi

Voice (vocal): Zoltán Friedenthal

Technician: Gergely Balázs

Coproduction partner: The Town Theatre Sirály (Hungary)

Play has been supported by the Hungarian National Cultural Fund

The film features the voice of psychiatrist Dr Zsolt Unoka.

Duration: 50 minutes

A Marginalist

A Marginalist cannot be placed into any of the literary forms, as this piece is an exception: it relies on non-verbal theatre, through which it leads us to the darkest corners of our souls; it is a public analysis, an attempt to reach both the artistic and autobiographical 'truth'. A work that excites and touches. The ending is cathartic despite the fact that we arrive there through a grim voyage into the soul of a man whose childhood was ridden by great traumas and marked by an unbearable repentance, which later leads us into the mind frame of a constantly anxious, aggressive person, an addict, who is, nevertheless, driven by elementary desire for freedom and artistic consciousness.

Whether this is a monodrama or not is an intriguing question. The leading actor is accompanied on the stage by György Kozma who first appears as a choir singer and then as Szakonyi's psychiatrist. He sets the show into motion with his singing, and then, through questions he gradually elicits from the actor the information about crucial moments of his life, from the clash between his parents, through his grandma who committed suicide, to the

Thursday, 30th June 2011

SIDE PROGRAMME

- 10.00 Workshop: 'Space around Body',
Heni Varga, Serbia – The Novi Sad
Theatre, Small Stage
11.00 Round table discussion about the
plays Three Sisters, Allegre and
Memorial Park – CCNS
17.00 Discussion about 'Crossing
Borders', Carolina Pecheny – CCNS,
first floor hall
19.00 NOHIB, video-performance, Ro-
dolphe Bourotte, France – CCNS,
Main Hall

social phobia or constant challenges of a life of an emigrant. However, each horrible episode, each frustrating memory, leads to ultimate liberation: the man standing in front of us reveals his anxieties, only to eventually blow them away lightly as feathers.

The dialogue is presented on three levels creating a feeling of simultaneity. The two men speak behind the curtain and it is only their shadows that we can see most of the time. A parallel footage displays their statements. Moreover, almost naked Szakonyi shows himself from behind the curtain from time to time, poetically adopting, problematising and releasing the crucial moments and memories. We are reading him from his shadow, face or body language at our disposal, choosing which of these languages is closest to us. It is our choice if we want to rationalise and suppress or, quite on the contrary, to experience these feelings. What is this? A confession? A sublimation? An actor's statement? A spiritual autopsy? A one man show? Perhaps the key to the play is this series of motions; Szakonyi, with his shoulders sagging, who jumps out from behind his cover and under the limelight erects himself, showing muscles where hanging stomach was; who wins the space over in huge leaps, transforming almost completely, becoming younger, implying the difference between the body on stage and a civilian body.

It is impossible to say if the piece is autobiographical or pseudo-autobiographical, but it is surely based on real traumas and emotions. *A Marginalist* also implies how illusory the truth of a life story is. (...) The power of *A Marginalist* lies in the fact that the audience is drawn into the story very quickly. And while it is a fine fabric made of an endless line of unique moments, it touches upon the familiar archetypal fears and pains. Györk Szakonyi is a 'born marginalist', which makes him become our close partner.

Anges Veronika Tot, *Hospital Room No 6, Life and Literature*, Year LIV, No. 31, 6th August 2010.

The Györk Szakonyi Company

Györk Szakonyi, an actor and poet, has been a prominent member of the Josef Nagy Society for over 25 years. Besides this, he has performed as a soloist and in duos. More notable among his performances are: *The Forty Thousand Metre Runner* (duo G. Szakonyi – J. Nagy, the MU Theatre, 1987), *Do You Like the Noise of Footsteps in the Fallen Leaves?* (solo, CAC d'Orléans, 1995), *The World Memory* (The New Synagogue, Szeged, 1999), *Correction* (duo G. Szakonyi – Nina Umniakov, CAC d'Orléans, 2000). Recently, Györk Szakonyi has been appearing in the plays by Yveta Božik and Béla Pintér.

Самјуел Бекет

ЧЕКАЈУЋИ ГОДОА

Трупа Форте, Мађарска

Чекајући Годоа

Чврсто јединство језика и покрета ствара онај кохерентни језик, јасну објаву, који су задатак уметника и потраге којој су се Чаба Хорват и трупа Форте посветили.

У складу са Бекетовом естетском само-дефиницијом, „нема ничега да се изрази, ничега уз помоћ чега би се изразило, нема снаге да се изрази, нема жеље за изразом, само обавезе да се изражава“; он је сањао о једној уметности која не „устаје против свог узвишеног недостатка значења“.

Кореограф/редитељ и његова трупа покушавају да представе специфичан однос Бекетовог света према смрти, тишини и музици кроз изговорену реч и визуелну представу. Значајан елемент извођења је беспомоћно тело и његов однос према смртности.

21.30 / Позориште младих, Велика сала

Режија: Чаба Хорват
Костим: Мари Бенедек
Светло: Ференц Пајер
Звук: Габор Керестеш
Помоћница продуцента: Мари Кохари
Играју: Владимир – Јожеф Кадаш,
 Естрагон – Чаба Кристик, Лики –
 Виргил Хорват, Поцо – Мате Андраси,
 Дечко – Борбала Блашко
Мађарски превод: Емил Коложвари
 Гранпјер
Трајање: 120 минута

четвртак, 30. јун 2011.

Трупа Форте

Форте је млада трупа коју је основао редитељ и кореограф Чабa Хорват 2005. године. Група глумаца и плесача експериментише са до сада не толико познатим формама израза у Мађарској. Њихов циљ је да створе нови, хомогени језик уз помоћ тела, гласова, плеса, музике и текста. Жанр „физичког театра“ је стога редефинисан покушајима да се на другачији начин промишљају приповедање, ситуација, грађење сцене, времене на сцену, место извођења представе, драматургија. Тиме се изазива посебно узбудљив и оригиналан метод глуме.

Поред плеса, друге уметничке форме такође стичу значајну улогу у представама трупе. Њени сарадници су на међународној сцени веома цењени сценограф Чабa Антал и композитор Нилс Петер, који обојица узимају активног учешћа у креативном процесу, као и Најџел Чарнок, оснивач DV8 у заједничком недавно реализованом пројекту под називом *Револуција* (премијера: фебруар 2011).

Иако је Форте релативно млада компанија, њихов рад је већ доживео значајан успех, судећи према реакцијама публике и стручне јавности. Њихова представа *Калевала*, била је увршћена у програм фестивала који је организовала Унија европских позоришта 2008. године.

„Они се играју и чекају. Играју игру док чекају. Још прецизније: чекање је њима игра. Стога постепено стичемо осећај да их више узбуђује округлост лопте него што би их узбудио сâм Годо. Владимир непрестано врти фудбалску лопту на свом кажипрсту док подсећа Естрада на Годоов долазак, а он готово одбојно одговара: тачно. Тачно – они настављају да шутирају лопту околу. Време немилосрдно пролази док се галактичка лопта Земља брзо окреће око своје осе.

Чекајући Годоа је игра. Чекајући Годоа је страшно узбудљива разонода. У светлу овога, гледаоца не би одушевила помисао шта би се десило ако... Ако би Годо, после свега, дошао.“ Чабa Крал (revizoronline.com)

Samuel Beckett

WAITING FOR GODOT

The Forte Company, Hungary

Waiting for Godot

A tight unity of speech and movement gives rise to that coherent language, the clear enunciation of which is the task of the artist, and to the search for which Csaba Horváth and the Forte Company have committed themselves.

According to Beckett's esthetic self-definition, 'there is nothing to express, nothing with which or by which to express, no power to express exists, no desire to express, only the obligation to express'; he dreamt of an art which did not 'rebel against its own sublime lack of meaning'.

The choreographer/director and his company try to present the special relationship of Beckett's world to death, silence and music through spoken language and visual representation. The important element of the performance is the resourceless body and its relation to mortality.

Thursday, 30th June 2011

Directed by Csaba Horváth

Costume: Mari Benedek

Lights: Ferenc Payer

Sound: Gábor Keresztes

Production Assistant: Mari Koháry

Cast: Vladimir – József Kádas, Estragon – Csaba Krisztik, Lucky – Virgil Horváth, Pozzo – Máté Andrásy, Boy – Borbála Blaskó

Hungarian translation: Emil Kolozsvári

Grandpierre

Duration: 120 minutes

21.30 / The Youth Theatre, Grand Stage

The Forte Company

Forte is a young company founded by director and choreographer Csaba Horváth in 2005. The group of actors and dancers is experimenting with a so far unknown form of expression in Hungary. Their aim is to create a new, homogenous language with the help of bodies, voices, dance, music and text. The genre of 'physical theatre', thus redefined, tries to think in a different way about storytelling, situation, scene-building, stage time, performance space, dramaturgy. It calls forth a particularly exciting and original method of acting.

Besides dance, other art forms acquire a significant role within the company's performances. Their collaborators include internationally acknowledged scenographer Csaba Antal, and composer Nils Petter, both taking an active role in the creative process, or Nigel Charnock, the founder of DV8, in their recent cooperation entitled *Revolution* (opened in February 2011).

Though Forte is a relatively young company their work has already achieved significant success judged by the reactions of audiences and professionals. Their performance, *Kalevala*, appeared in the program of the festival in 2008 organised by the Union des Théâtres de l'Europe.

'They play and wait. They play a game while waiting. More precisely: waiting is a game to them. Thus we gradually get the feeling that they're more excited by the roundness of the ball than they would be by Godot himself. Vladimir always spins the football on his index finger when he reminds Estragon of Godot's arrival, and he almost dismissively answers: right. Right – and they keep on kicking the leather around. Time runs on relentlessly as the galactic football called Earth spins swiftly around its axis.

Waiting for Godot is a game. Waiting for Godot is a terribly exciting pastime. In light of this, the spectator isn't too keen on the thought of what would happen if... if Godot were, after all, to arrive.' Csaba Králl (revizoronline.com)

EXPRESS FIGHT CLUB (Верзија 3)

Театар-кореографија вођени уз помоћ медија
Пост театар, САД/Немачка/Јапан

петак, 1. јул 2011.

фотографија: Маркус Либеренц

19.00 / КЦНС, Велика сала – сцена

Концепт и уметничка режија:

Хироко Танахаша, Макс Шумахер

Уметнички медији и програмирање:

Јоан Трелу

Уметност и снимање звука: Сибин Василев**Продукцијски менаџмент:** Марио Штумфе

Представу је подржао Фонд за културу главног града Берлин (Hauptstadtkulturfonds Berlin)

Други партнери у пројекту: Ноћ игре Берлин, Државна опера Берлин, Народни музеј Сингапура, Dock 11 Берлин, Међународни фестивал уметности Кастиља и Леон

Извођење: 30 локалних извођача и Александер Шредер

Трајање: 40 минута

Express Fight Club

Express Fight Club је представа која разматра питање како и уз помоћ чега настаје идентитет. Роман и филм *Борилачки клуб (Fight Club)*, Чал Палахњук/Дејвид Финчер) нису значајни за пројекат – изворна идеја о формирању субверзивне групе јесте. Пост театар је поставио представу *Борилачки клуб: Хор* са 48 извођача у Сингапору и у Берлину (Народни музеј Сингапура, 2007, Државна опера Берлин, 2008). *Express Fight Club* је даља разрада ових извођења са локалним учесницима. Различите верзије на неколико језика развијане су и приказане у Шпанији, Тајвану, Немачкој и Бугарској. У представи се користи технологија медија као и извођачки елементи на начин који изазива публику да преиспита своје схватање савременог плеса и позоришта.

петак, 1. јул 2011.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

- 10.00 Радионица Простор око тела,
Хени Варга, Србија – Новосадско
позориште, Мала сала
- 10.00 Радионица Soundpainting,
Лоран Рошел, Француска – КЦНС,
Сала „Трибина младих“
- 11.00 Округли сто о представама
Осморуки тарот лавиринт,
Маргиналиста и Чекајући Годоа
– КЦНС
- 17.00 Читање Драме „Убила сам своју
мајку“ Андраша Вишког – КЦНС,
Сала на I спрату

Пост театар

Пост театар је интердисциплинарна јединица извођачких уметности. Његови пројекти обухватају широки спектар облика, од позоришта до плеса, од мултимедијалних представа до инсталација. Дела Пост театра су веома често базирана на инсталацијама или везана за место на коме настају и изводе се. Теме које се у њима често понављају су идентитет и технологија. Пост театар је основан 1999. године у Њујорку, од 2002. има седиште у Берлину, од 2005. огранак у Токију, а од 2010. и огранак у Штутгарту. Оснивачи и уметнички директори Пост театра су уметница нових визуелних медија Хироко Танахаши и редитељ Макс Шумахер. Пост театар је представио више од 50 радова на фестивалима и у уметничким институцијама у 40 градова у 20 земаља.

Поред уметничке делатности, Пост театар држи предавања и радионице у уметничким установама и на универзитетима широм света. www.posttheater.com

EXPRESS FIGHT CLUB (Version 3)

A Media-Guided Theatre-Choreography

Post Theater, USA/Germany/Japan

Friday, 1st July 2011

Photo: Hiroko Tanahashi

19.00 / CCNS, Main Hall

Concept and Artistic Direction: Hiroko Tanahashi, Max Schumacher

Media Art and Programming: Yoann Trelu

Sound Art and Recording: Sabin Vassilev

Production Management: Mario Stumpfe

Supported by Hauptstadtkulturfonds Berlin

Additional support by Tanznacht Berlin, Staatsoper Berlin,

National Museum of Singapore, Dock 11 Berlin,

International Festival of the Arts Castilla and Leon

Performance: 30 local performers and Alexander Schröder

Duration: 40 minutes

Friday, 1st July 2011

SIDE PROGRAMME

- 10.00 Workshop: 'Space around Body',
Heni Varga, Serbia – The Novi Sad
Theatre, Small Stage
- 10.00 Workshop: 'Soundpainting', Lau-
rent Rochelle, France – CCNS, 'Tri-
bina miadilh' Hall (The Youth Fo-
rum)
- 11.00 Round table discussion about the
plays Octopus Tarot Labyrinth, A
Marginalist and Waiting for Godot
– CCNS
- 17.00 Public reading of the drama 'I
Have Killed My Mother' by András
Visky – CCNS, first floor hall

Express Fight Club

Express Fight Club is a performance on the question how and by what identity is generated. The novel and movie *Fight Club* (by Chuck Palahniuk / David Fincher) are not important for the project – the sources' idea of forming a subversive group is. The Post Theater has created a *Fight Club: A Chorus* with 48 performers in Singapore and Berlin (National Museum of Singapore, 2007, State Opera Berlin, 2008). *Express Fight Club* is a further development of these performances with local performers. Different versions in several languages have been created / presented in Spain, Taiwan, Germany and Bulgaria. The performance uses media technology as well as performance elements in a way that challenges the audience's understanding of contemporary theater and dance.

Post Theater

The *Post Theater* is an interdisciplinary performing arts unit. Projects range from theater to dance, multi-media performances to installations. The Post Theater's works are often either installation-based or site-specific. Re-occurring themes are identity and technology.

The Post Theater was founded 1999 in New York, moved its headquarter to Berlin in 2002, opened a Tokyo branch in 2005 and a Stuttgart office in 2010. Media artist Hiroko Tanahashi and director Max Schumacher are the founders and the artistic directors.

The Post Theater has presented more than 50 works at festivals and arts institutions in more than 40 cities in 20 countries.

In addition to its artistic work, Post Theater gives lectures and workshops at art institutions and universities world-wide. www.posttheater.com

БЕСКОНАЧНОСТ

представа-изложба

Трупа Трећи глас, Мађарска

петак, 1. јул 2011.

21.30 / СНП, Комбинат, Ђорђа Рајковића 5а

Просторни и драматуршки концепт:

Јулија Баршоњ, Жофија Берци

Извођачи (који наступају са трупом Жива слика): Жофија Берци, Јулија Баршоњ, Емеше Деак, Габор Харшај, Герге Миндак, Гуидо Сарка Федор, Ката Кантор/Кристина Бирталан, Барнабаш Танко

Други извођачи: Ката Иван, Јулијана Лацко, Данијел Халаши

Техничар: Арон Тесфај

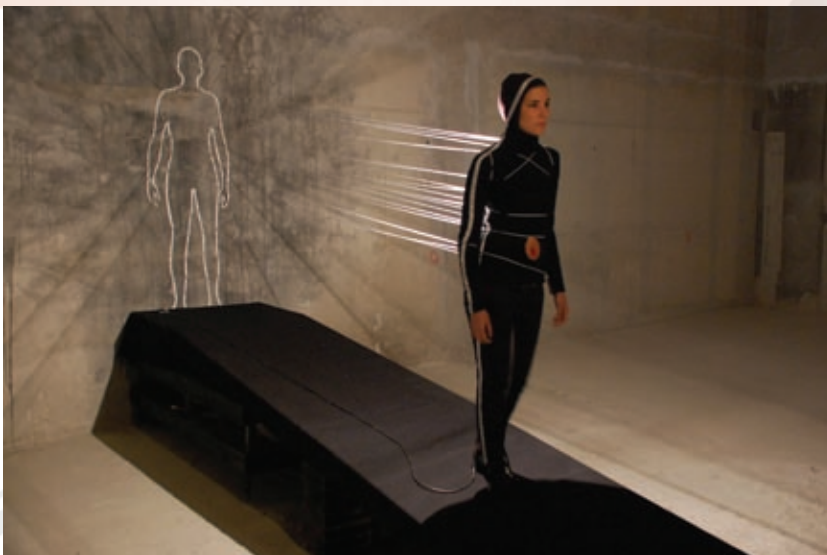
Редитељ: Јулија Баршоњ

Менаџер продукције: Андреа Ковач

Трајање: 90 минута

Бесконачност

Бесконачност као „жива изложба“ настала је у копродукцији Јулије Баршоњ, трупе Жива слика и студентске визуелне комуникације Универзитета уметности и дизајна „Мохољ-Нађ“ у Мађарској (МОМЕ). Овај Универзитет је други пут затражио да Јулија Баршоњ одржи курс о односу између живог извођења и визуелне комуникације. Ова представа без некаквог почетка или краја представља резултат рада у оквиру курса. *Бесконачност* је приказана у театарском простору величине 1000 м², у цркви и у просторијама и дворишту руиниране куће.

Трупа Трећи глас

Трупа Трећи глас основана је 2009. године, али њени први радови потичу још с краја 2004, када су уметничка директорка и вођа трупе Жива Слика Жофија Берци и уметница Јулија Баршоњ почеле да раде заједно. Спојила их је заједничка жеља да развију посебан визуелни језик у позоришту. Јулија Баршоњ била је оснивач трупе Покретна кућа. Ова позната мађарска алтернативна театарска група обично је имала једну премијеру годишње у периоду између 1994. и 2002. године и изводила је представу приближно 50 пута у току године, већином у иностранству. Јулија је учествовала у неколико остварења и била је међу првим Мађарима који су наступали у главном програму Позоришног фестивала у Авињону 2000. и 2001. Након распада Покретне куће предузимала је личне акције и почела да комбинује ликовну уметност са позоришном присутношћу у њеним представама. Развила је карактеристичан визуелни језик и њена уметничка линија је ојачала у оквиру трупе Жива слика. Временом је осетила да је неопходно да самостално настави своју уметничку каријеру и успостави независно руковођење, тако да крајем 2009. године, Јулија Баршоњ је започела да ради под новим именом – трупа Трећи глас. Компанија је основана уз помоћ трупе Жива слика, која је и даље подржава. Име је преузето из драме под називом *Psychotechnics*; Трећи глас је виртуелни лик у сценарију *Гуливерова путовања у Дигиталију* аутора Габора Бођа.

INFINITY

performance-exhibition

The 3rd Voice Company, Hungary

Friday, 1st July 2011

Space and Dramaturgy Concept:

Júlia Bársony, Zsófia Bérczi

Performers (persons who play with the Living Picture Compagny): Zsófia Bérczi, Júlia Bársony, Emese Deák,

Gábor Harsay, Gergely Mindák, Guido Szarka Fedor,

Kata Kántor/Krisztina Birtalan, Barnabás Tankó

Other performers: Kata Iván, Julianna Laczko, Dániel Halasi

Technician: Áron Tesfay

Director: Júlia Bársony

Production Manager: Andrea Kovács

Duration: 90 minutes

21.30 / 'Kombinat' (The Plant), Djordja Rajkovića 5a

Infinity

The *Infinity* live exhibition is a coproduction of Júlia Bársony, the Living Picture Company and the visual communications students of MOME – the Moholy-Nagy University of Art and Design in Hungary. It was the second time MOME asked Júlia Bársony to do a course dealing with the relationship between live performance and visual communication. This performance without a beginning or an end was born as a result of the course work. *Infinity* took place in a 1000m² theatre room, in a church and also in rooms and a court of a ruin house.

The 3rd Voice Company

We have founded the 3rd Voice Company in 2009, but our first works can be dated back to the end of 2004, when the Living Picture Company's head Zsófia Bérczi and Júlia Bársony started to work together. Both artists wanted to develop a special visual language in the theatre. Júlia Bársony was a founder of the Moving House Company. This famous Hungarian alternative theatre group had usually one premier per year in the period between 1994 and 2002 and performed approximately 50 times a year, mostly abroad. Júlia took part in several performances and she was one of the first Hungarians who performed at the Avignon Theatre Festival's main programme in 2000 and 2001. After the break up of Mozgóház she came up with personal actions and she started to combine fine art and theatrical attendance in her performances. She has developed a characteristic visual language and her artistic line gained strength in the LPC. By and by she felt it necessary to continue her artistic carrier and management on her own independent way, so at the end of 2009, Júlia Bársony started to work under a new name – the 3rd Voice Company. The company came into being with the help of LPC and it's supported too by the association. The name comes from a play called *Psychotechnics*; The Third Voice is a virtual character in Gábor Bódy's screenplay *Gulliver's Travels in Digitalia*.

ЛОКУС ФОКУС

Плесни ресурси Земље, Јапан

субота 2. јул 2011.

Фотографија: © Dance Hakushu 2009

20.30 / КЦНС, Велика сала

Кореографија: Мин Танака
 Игра/извођење: Шихо Ишихара
 Сценографија: Ран Танака

Ја сам авангардиста који мили земљом. Ја сам тело са језиком. Језик је у симбиози са функцијама тела. Игра се ствара између тела и тела, настајући као резултат менталног напора.

Мин Танака

Шихо Ишихара

Шихо Ишихара је рођена 1971, а одрасла је у Префектури Кагошима, југоисточном острву Јапана. Похађала је Кувасава лабораторију за дизајн у Токију.

У току школовања почела је да глуми у представама редитеља Шигека Ичикаве, које је подучавао и Шиму Ивашита, водећу глумицу јапанског филма од шездесетих година 20. века. Ишихара је такође похађала Школу за глуму Државне телевизије (НХК), где су предавали редитељи попут Шунја Итоа и Јукија Фукамачија.

Од 1994. године даље истражује поље физичког израза и плеса под менторском Мине Танаке, плесача, када први пут наступа као Офелија у *Хамлету – бледом калупу мисли*, музичко-сликовној драми у продукцији НХК. У програму је Танака играо краљевића Хамлета и духа, а такође је извео и кореографију.

субота, 2. јул 2011.

Фотографија: © Dance Resources on Earth

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

- 10.00 Радионица Простор око тела,
Хени Варга, Србија – Новосадско
позориште, Мала сала
- 10.00 Радионица Soundpainting,
Лоран Рошел, Француска – КЦНС,
Сала „Трибина младих“
- 11.00 Округли сто о представама Ex-
press Fight Club и Бесконачност –
КЦНС

Ишихара се након тога преселила у Префектуру Јаманаши, где су Танака и његове колеге прошириле истраживања о телу као зачетнику плеса. Њихов дневни тренинг обухватао је претежно пољопривредне радове, при чему су користили што мање машинерије, а извођачка активност била је значајна са наступима у читавом Јапану и у иностранству. Њихова дела нису била ограничена на плес, већ су се ширила и на оперу, филм и сарадњу са традиционалним извођачким уметностима, а места на којима су се представе изводиле варирале су од позоришних окружења и отворених вртова до оних са савременим уметничким комадима.

Када се Ишихара прикључила њиховим пољопривредним и извођачким активностима, њихово истраживање порекла плеса постало је ускоро и њено, и постепено је почела да чезне за плесом који се не може одредити, који је иза граница жанрова попут класичног, савременог, постмодерног или авангардног. Након што је одиграла главну улогу у Плесној трупи Токасон, коју води Танака, и што је са њом била на турнеји по земљи и иностранству од фебруара 2002. до јануара 2006, изводила је серију соло представа у сарадњи са музичаром импровизоване музике Кеиџијем Хаином од августа 2006. до новембра 2008. године. Своје соло плесне представе Ишихара изводи до данас, као врсту експеримента са кореографијама њеног учитеља и ментора Танаке.

LOCUS FOCUS

Dance Resources on Earth, Japan

Saturday, 2nd July 2011

20:30 / CCNS, Main Hall

Photo: © Akira Saito

Choreography: Min Tanaka
Dance: Shiho Ishihara
Space Design: Ran Tanaka

I am an avant-gardist who crawls the earth. I am a body with language. Language is symbiotic with the functions of the body. Dance comes into being between body and body, arising as a result of mental effort.

Min Tanaka

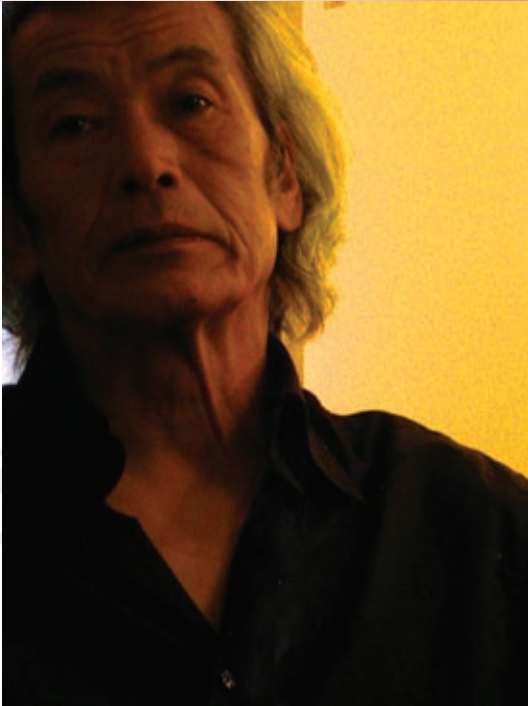
Shiho Ishihara

Shiho Ishihara was born in 1971, and raised in Kagoshima Prefecture, the south east island of Japan. She attended the Kuwasawa Design Laboratory in Tokyo.

While in school, she began acting under the direction of Shigeko Ichikawa who trained Shima Iwas-hita, a leading actress in Japanese films since the 1960s. Ishihara also attended NHK Acting School, held by Japan's public broadcasting company, where she was taught by directors such as Shunya Ito and Yukio Fukamachi.

Saturday, 2nd July 2011

Photo: © Dance Resources on Earth

SIDE PROGRAMME

10.00 Workshop: 'Space around Body',

Heni Varga, Serbia – The Novi Sad Theatre, Small Stage

10.00 Workshop: 'Soundpainting', Lau-

rent Rochelle, France – CCNS, 'Trinbina miadih' Hall (The Youth Forum)

11.00 Round table discussion about the plays Express Fight Club and Infinity – CCNS

In 1994, Ishihara started to farther explore the field of physical expression and dance under Min Tanaka, dancer, when she made a debut as Ophelia in *Hamlet – The Pale Cast of Thought*, a music image drama produced by NHK. In the program Tanaka played King Hamlet, the ghost, and also choreographed the program.

She soon moved to Yamanashi Prefecture, where Tanaka and his colleagues extend the search for a body for origin of dance. Their daily training is mainly farming using as little machinery as possible, and the performance activity is numerous throughout Japan and abroad. Their works are not limited to dance, but widely expand to operas, movies and collaborations with traditional performing arts, and the venues also vary from theatrical settings, open-air garden spaces to sites with contemporary art pieces.

As she joined their farming and performance activities, their search for the origin of dance soon became her own, and it gradually grew to be yearning for indefinable dance, beyond the boundaries of genres like classical, contemporary, post modern, or avant-garde.

After she performed a major role in the Tokason Dance Troupe, held and directed by Tanaka and actively toured nationally and internationally from February 2002 to January 2006, she started a solo dance series in collaboration with improvisation musician Keiji Haino from August 2006 to November 2008.

Ishihara's solo dance works have continued till now, as a collaborative experiment with her teacher/mentor Tanaka's choreography.

ЦРВЕНО

По мотивима романа *Зовем се Црвено* Орхана Памука

НЕТА – Нова европска театарска акција

недеља, 3. јул 2011.

Фотографија: Нада Жганк

18.00 / Новосадско позориште,
Велика сала

Црвено

Роман *Зовем се Црвено*, турски одговор на постмодернизам из пера добитника Нобелове награде Орхана Памука, сматра се да представља врхунац пищевог опуса. У овој мајсторској прози са јасно истакнутим различитим перспективама приповедања, прича је смештена у шеснаестовековни Истанбул у коме султан, упркос строгој традицији, поручује од неколицине својих најбољих минијатуриста да направе књигу. Овај чин подстиче идеолошки спор између старог и новог, између отоманске и западне перспективе ликовних уметности. Конфликт између традиције и савремености је такође тема представе *Црвено*, која је настала по мотивима Памуковог романа.

Режија: Мартин Кочовски (32 године)
Драматургија: Билге Емин (34)
Сценографија: Нурулах М. Тунцер (50)
Композиција и аудио-дизајн:
 Оливер Јосифовски (36)
Саветник за покрет: Уршка Вохар (32)
Костим: Марија Пупучевска (43)
Помоћник редитеља и пројект менаџер:
 Александар Лозановски (22)
Продуценти: Благоја Стефановски,
 Дамир Домитровић Кос
Дизајн светла: Димче Спасевски
Технички директор и помоћник сценографа: Петар Трајчевски
Играју: Бајруш Мјаку, Илина Чоревска (29),
 Огнен Дранговски (30), Ведран Ђекић (26)
 Аднан Хасковић (26), Бојана Кнежевић (28),
 Алдин Омеровић (26), Јелена Русјан,
 Кристина Стевовић (24), Уршка Вохар (32),
 Стефанија Зисовска (23), Здравко Стојмиров (23)
Продукција: НЕТА – Нова европска
 театарска акција
Копродукција: Мали драмски театар – Битола
 (Македонија) / Фестивал Екс Понто – Љубљана
 (Словенија) / Интернационални театарски
 фестивал MESS – Сарајево (Босна и Херцеговина)
 / Приморски летњи фестивал – Копер
 (Словенија) / Црногорско народно позориште
 (Црна Гора) / Народна позориште – Сарајево
 (Босна и Херцеговина) / Народна позориште
 – Битола; Продукција Б. М. – Скопље
 (Македонија)
Трајање: 70 минута

недеља, 3. јул 2011.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

- 10.00 Радионица Soundpainting, Лоран Рошел, Француска – КЦНС, Сала „Трибина младих“
- 11.00 Округли сто о представама Локус фокус и Мушки/женски – Женске/мушке – КЦНС
- 13.00 Приказивање филмова о раду Мина Танаке – КЦНС
- 20.00 НЕЖНО, НЕЖНО, НЕЖНИЈЕ, копродукција: Дах театар и КЦНС, Србија – КЦНС, Велика сала
- 22.00 Саопштење жирија – Представљање радионице – концерт SOUNDPAINTING, Лоран Рошел и полазници, Француска/Србија – КЦНС, Отворена сцена

Пратећи изворне тематске нити, међународна група младих уметника на челу са редитељем Мартином Кочовским истражује конвергенцију две струје са којима се млади данас суочавају: прва је особено религиозна, док друга говори у прилог неограничене слободе живота и свести. У обема струјама присутан је удео дезилузија и врлина; штавише, фундаментално религиозна струја као и начин живота заснован на слободној вољи, оба представљају опасност да ће појединац изгубити осећај за умереност и своју базичну људскост. Религија остаје изазов за сва времена, а *Црвено* нас суочава са питањем како му одговорити у одређеном времену.

Уместо да је опседнута религиозним начином живота, млађа генерација се бави питањем људског ослобођења, које служи као основа за повезивање приче о животу између Истока и Запада. Ако Орхан Памук користи боју црвено као инспирацију за страст, уметност, креативност у смислу превазилажења разлика, млади уметници је доживљавају у његовим мотивима као напијање вином љубави – нечиме што је дуго било присутно у филозофији живота и љубави великих оријенталних песника.

Мартин Кочовски, редитељ

Рођен 1977. године у Битоли, Мартин Кочовски је дипломирао позоришну режију на Новом бугарском универзитету у Софији. За време студија режирао је углавном у македонским и бугарским позориштима. Аутор је такође неколико међународних интердисциплинарних пројеката, као што су *Казабланка* и *Све о мојој мајци*, који истражују однос између позоришта и филма. Кочовског највише привлаче савремене македонске драме и Брехтова дела, штавише, добитник је награде Најбољи млади редитељ за Брехтове *Бубњеве у ноћи* на Интернационалном театарском фестивалу MESS 2008. Кочовски, који се сматра једним од најбољих младих редитеља, учествовао је са својим продукцијама на фестивалима у Македонији, Чешкој, Словачкој и Хрватској.

НЕТА – Нова европска театарска акција

Данас обухватајући тридесетак фестивала и позоришта из тринаест претежно источноевропских земаља, НЕТА је подржала ову продукцију, заправо је преузела. Други учесници у копродукцији су углавном суоснивачи ове мреже, тј. фестивали и позоришта који су у њој активни већ годинама.

Прва НЕТА продукција је такође особена по томе што су њени аутори и извођачи преовађујуће млада, одважна и амбициозна група уметника који, на путу до овог дела, уводе и антиципирају даље продукције у контексту оснивања НЕТА Интернационалног театарског ансамбла. НЕТА је основана на иницијативу њеног председника, бившег македонског министра културе, Благоја Стефановског, у Битоли 2005. године, граду који је такође постао место у коме је настала њена прва продукција.

RED

Based on the novel *My Name Is Red* by Orhan Pamuk

NETA – New European Theatre Action

Sunday, 3rd July 2011

Photo: Nada Žgank

18.00 / The Novi Sad Theatre,
Grand Stage

Red

The novel *My Name is Red*, a Turkish reply to postmodernism by Nobel laureate Orhan Pamuk, is considered the pinnacle of the writer's oeuvre. Further to its masterful prose and distinguished by the various perspectives of its narrative line, the story is set in 16th century Istanbul where, notwithstanding the strict traditions of the time, the Sultan commissions a group of his best miniaturists to produce a book. This action instigates an ideological dispute between the old and the new, between Ottoman and western perspectives of fine art. This conflict between tradition and contemporaneity is also re-addressed by the performance *Red*, based on motifs of Pamuk's novel.

Direction: Martin Kočovski (32 years)
Dramaturgy: Bilge Emin (34)
Set Design: Nurullah M. Tuncer (50)
Composer and Audio Design: Oliver Josifovski (36)
Movement Advising: Urška Vohar (32)
Costume Design: Marija Pupučevska (43)
Assistant Director and Project Manager:
 Aleksandar Lozanovski (22)
Producers: Blagoja Stefanovski,
 Damir Domitrović Kos
Light Design: Dimče Spasevski
Technical Director and Set Design Asistent:
 Petar Trajčevski
Cast: Bajrush Mjaku, Ilina Čorevska (29),
 Ognen Drangovski (30), Vedran Đekić (26),
 Adnan Hasković (26), Bojana Knežević (28),
 Aldin Omerović (26), Jelena Rusjan,
 Kristina Stevović (24), Urška Vohar (32),
 Stefanija Zisovska (23), Zdravko Stojmirov (23)
Production: NETA – New European Theatre Action
Co-producers: Small Drama Theatre – Bitola
 (Macedonia) / Festival ExPonto – Ljubljana
 (Slovenia) / Festival MESS – Sarajevo (Bosnia
 and Herzegovina) / Primorski Summer Festival –
 Koper (Slovenia) / Montenegrin National Theatre
 (Montenegro) / National Theatre – Sarajevo
 (Bosnia and Herzegovina) / National Theatre
 – Bitola; Production B. M. – Skopje (Macedonia)
Duration: 70 minutes

Sunday, 3rd July 2011

SIDE PROGRAMME

- 10.00 Workshop: 'Soundpainting', Laurent Rochelle, France – CCNS, 'Tribina mladih' Hall
- 11.00 Round table discussion about the plays Locus Focus and Male-Female/Female-Male – CCNS
- 13.00 Film screening, featuring the work of Min Tanaka – CCNS
- 20.00 TENDER, TENDER, TENDERLY, Co-production of the DAH Theatre and the Cultural Centre of Novi Sad, Serbia – CCNS, Main Hall
- 22.00 The Jury Announcement – Presentation of the workshop – concert SOUNDPAINING, Laurent Rochelle and the workshop participants, France/Serbia – CCNS, Open Stage

Following the original thematic threads, the international group under the direction of Martin Kočovski investigates the convergence of two paths confronting young people today: the first is distinctively religious, whilst the second argues for unrestricted freedom of life and conscience. Both have their share of delusions and virtues; indeed, the fundamentally religious path as well as a way of life predicated on free will both present the danger that the individual shall lose their sense of moderation and basic humanity. Religion forever remains a challenge, and *Red* confronts us with a question how to deal with it in a particular era.

Rather than being obsessed with a religious way of life, the younger generation addresses the issue of human liberation, which serves as a basis to integrate the story of life between the East and the West. If Orhan Pamuk uses the colour red as an inspiration for passion, art, creativity as well as to overcome the differences, the young artists perceive it through his motifs mainly as intoxication from the wine of love – something which has long been present in the philosophy of life and love of great oriental poets.

Martin Kočovski, Director

Born in 1977 in Bitola, Macedonia, Martin Kočovski graduated stage direction from the New Bulgarian University in Sofia, since which time he has directed mainly in Macedonian and Bulgarian theatres. He is also the author of international interdisciplinary projects, such as *Casablanca* and *Everything About My Mother*, which explore the relationship between theatre and film. Kočovski is most attracted to the contemporary Macedonian playwrights and the works of Brecht; indeed, he received Best Young Director Award for Brecht's *Drums in the Night* at the 2008 MESS Festival. Kočovski, who is considered one of best young directors, has toured with his productions at festivals in Macedonia, the Czech Republic, Slovakia and Croatia.

NETA – New European Theatre Action

Today comprising some thirty festivals and theatres from thirteen mostly Eastern European countries, NETA has supported the idea of this production, and indeed has taken it over. The participant co-producers are mainly other co-founders of the NETA, i.e. the festivals and theatres which have been active within the network for years.

This first NETA production is also distinguished by a predominantly young, audacious and ambitious group of artists who, by way of this work, inaugurate and anticipate further productions in the context of the formation of the NETA International Theatre Ensemble.

NETA was founded upon the initiative of its president, Macedonia's former Minister of Culture, Blagoja Stefanovski, in 2005 in the Macedonian town of Bitola, which also became the venue of the network's first production.

ДРУШТВЕНО-ОДГОВОРНО ПОСЛОВАЊЕ КАО ИМПЕРАТИВ

ОТП банка Србија је чланица међународне ОТП групе, водеће финансијске институције у Мађарској, која је, кроз своје супсидијаре у Бугарској, Хрватској, Црној Гори, Русији, Румунији, Словачкој и Украјини, постала кључни играч на банкарском тржишту централне и источне Европе. ОТП група тренутно услужује око 11 милиона клијената у девет земаља, са око 33 хиљаде запослених и око 1500 филијала.

Мисија ОТП банке Србија а.д. Нови Сад је да буде на услузи клијентима како становништва, тако и привреде и општинама, својом комплетном понудом високо квалитетних финансијских услуга.

ОТП банка Србија као део ОТП Групе – једне од водећих корпорација у региону – врло одговорно препознаје и активно реагује на проблеме и потешкоће са којима се сусрећу људи који овде живе. Поред пружања финансијских услуга, ОТП банка сматра да је важно доприносити покретању догађаја који служе интересима и потребама целокупног друштва.

Друштвено-одговорним пословањем ОТП банка на неки начин дели профит са заједницом у којој га остварује, тако што помаже да се подигне животни стандард и улаже у животну окружење. Данас је у Србији пре свега битно улагати у побољшање квалитета живота најнезаштићенијих група грађана, у њихово здравље, образовање и друге елементарне потребе, а ОТП банка се труди да активно учествује у побољшању услова живота грађана, пре свега кроз здравствену заштиту, али и подржавањем културних догађаја који промовишу вредност целог друштва.

пратећи програм
| SIDE PROGRAMME |

ПОЛИПТИХ

Изложба фотографија Истер театра
Александар Милосављевић, Србија

недеља, 26. јун 2011.

11.00 / КЦНС

Полиптих

Фотографије за изложбу под називом *Полиптих* су и настале у оквиру пројекта *Полиптих* Истер театра. Унутар *Полиптиха* сачињен је полиптих људског тела – главне алатке сваког играча. Без маске, без ретуша, представљени су уметници у егзистенцијалном виђењу.

Фотограф Александар Милосављевић извршио је дисекцију тела играча. У овом случају, пуна пажња је посвећена неким деловима тела који не играју „главну улогу“. Фотографије упиру поглед управо ту, дајући посматрачу на знање да играчева свест о сваком делу његовог тела му даје моћ да говори, опчини, хипнотише.

„То сам ја, моје тело је саздано... Ја осећам сваки део. Тела.“

Александар Милосављевић

Рођен у Новом Саду 1958. године. Дипломирао је на Филозофском факултету у Београду, одсек историја уметности. Професионално се бави фотографијом од 1979. Излаже самостално и групно од 1980. године. Један је од оснивача Фонда за заштиту птица грабљивица.

POLYPTYCH

The Ister Theatre's Photo Exhibition
Aleksandar Milosavljević, Serbia

Sunday, 26th June 2011

11.00 / CCNS

Polyptych

The photographs for the exhibition *Polyptych* were created within the *Polyptych* project of the Ister Theatre. What was created within *Polyptych* was a polyptych of human body – the main tool of any dancer. Without a mask, without retouching, artists were presented from an existential point of view.

Photographer Aleksandar Milosavljević dissected a dancer's body. In this case, focus was on some body parts which do not play the 'lead role'. The photographs look directly at their object – letting the viewer know that dancers' awareness of each part of their body makes them able to speak, charm, hypnotise.

'This is me, my body consists of... I feel each and every part. Of the body.'

Aleksandar Milosavljević

Born in Novi Sad in 1958, Aleksandar Milosavljević graduated from the Faculty of Philosophy in Belgrade, Art History Department. He has been a professional photographer since 1979, exhibiting solo and collectively since 1980. He is one of the founders of the Fund for the Protection of Birds of Prey.

ПУТЕВИ

Изложба фотографија

Александар Милосављевић, Србија

недеља, 26. јун 2011.

18.00 / КЦНС, Сала „Трибина младих”

су и отпаци другачијег садржаја. Стога и гaleb живи другачије. Јата ових птица нису више приказ који се везује за обале и велике воде.

Брижљиво одабране фотографије мноштва птица измешаних са још већим мноштвом ђубрета, са понекиим људским ликом, ухваћене брзом експозицијом фотоапарата, уводе нас у амбијент „Великог Града 2011”. На највећој београдској депонији у Винчи, на 70 хектара градског сметлишта, почетком 21. века ствара се ново станиште: фазани, голубови, јарићи... Њима се током зиме придружује више од 15.000 гalebова различитих родова! Фасцинантан приказ мноштва различитих јединки које проводе зиму на депонији указује на необичан правац еволуције ових једноставних птица. Та чињеница, истовремено, показује и нешто сасвим друго.

Огромна количина органског и неорганског ђубрета, која је карактеристична за савремену цивилизацију, подстиче природу да реагује. Гaleb се, вођен природом, прилагођава потреби да се људска глупост што пре рециклира. И гalebови и људи прилагођавају се датом окружењу у циљу рециклирања нечијег вишка, а сврха тога је елементарно преживљавање и одржање природног круга опстанка.

Из рецензије Дарке Радосављевић, историчарке уметности

Путеви

Изложба фотографија Александра Милосављевића под називом *Путеви* може да се прати на више нивоа који воде ка једној поруци – данас смо принуђени да се прилагођавамо и боримо са сопственим грешкама и наслеђем, али нам нико не може одузети потребу за слободом, менталним уточиштем.

Фотографије Александра Милосављевића обухватају три различита мотива које повезује присуство галеба: депонија/ђубре, људи, небо.

Симболика је очигледна, а од нас зависи како ћемо је тумачити.

Гaleb је везан за просторе које насељавају људи – прати их, храни се одбаченим отпацима хране. Са променом цивилизације данас

ROADS

Photo Exhibition

Aleksandar Milosavljević, Serbia

Sunday, 26th June 2011

18.00 / CCNS, 'Tribina mladih' Hall

The gull is associated with the spaces inhabited by people – it follows them, feeds on the food they throw away. This is why the gull's way of life has changed. The flocks of these birds are no longer a sight associated with the coasts and big waters only.

The carefully selected photographs of hosts of birds against the background of even greater masses of waste, with an occasional human figure, caught with a fast exposition of the camera, lead us into the ambiance of the 'Big City 2011'. In the largest Belgrade's landfills in Vinča, spreading over 70 hectares, at the turn of the 21st century, a new habitat has formed: pheasants, pigeons, kids... During winter they are joined by over 15,000 gulls of different kind! A fascinating sight of a multitude of various birds implies the unusual course the evolution of this species has taken. This fact, at the same time, points in a completely different direction. Huge amounts of organic and inorganic waste, typical of the contemporary civilisation, provokes Nature's response. The gull, led by nature, adapts to the need to recycle human stupidity as fast as possible. Both gulls and people are adapting to the given environment where they need to recycle someone's surplus, with the purpose of elementary survival and maintenance of the natural survival cycle.

Roads

The exhibition of photographs by Aleksandar Milosavljević entitled *Roads* can be followed on several levels leading to the same message – today we are forced to adjust to and fight with our own mistakes and heritage, but no one can take away from us the need for freedom, for a mental refuge.

The photographs by Aleksandar Milosavljević feature three different motifs whose common denominator is the gull: dump/trash, people, sky. Symbolism is obvious, and it is up to us how to interpret it.

From the review by Darka Radosavljević, an art historian

АНАЛОГИЈЕ

Театарска група Породица бистрих потока,
Србија

недеља, 26. јун 2011.

22.00 / Позориште младих, Мала сала

Режија: Божидар Мандић
Извођачи: Драгана Јовановић, Урош Вукша,
Кристина Васић, Драгана Пекић,
Радомир Теодосијевић, Предраг Митровић,
Милена Јакшић, Божидар Мандић
Трајање: 60 минута

Аналогије

Аналогије припадају физичком театру у којем актери својом енергијом и ритмом уобличавају сценске предлошке. Најједноставније речено: ова представа припада позоришту које презентује естетику „дивљизма“, а то значи: трчање, крик, покрети, телесна и текстуална необузданост.

Аналогије говоре о усамљености човека и несналажљивости, али и могућностима да сваки човек пронађе своју истоветност или комуникацијску путању са којом би обновио смисао постојања и уметности. Ова представа, као и све остале представе Породице бистрих потока, презентује алегорије и симболе савременог света из којег треба пронаћи излаз и наставка осмишљеног живота.

Породица бистрих потока

Породица бистрих потока је еколошка комуна која већ двадесет пет година живи у подножју планине Рудник, у малом селу Брезовица.

Ова комуна спада у пионирске тачке повратка природи; њена дејства су алтернативна, а дом је отворен и усмерен ка опстанку. Она је мало живилиште у којем се негују елементи душе и људскости. У Породици бистрих потока развија се емоционалност и загрљајност. Три њена основна елемента су: ЕКОЛОГИЈА – ХУМАНИЗАМ – КУЛТУРА.

Живећи у нетакнутој природи, у дому који окружују три потока, Породица је досад примила преко двадесет хиљада посетилаца. Њено основно начело је: Појединац и Планета.

Божидар Мандић, књижевник, оснивач ове комуне до сада је објавио тринаест књига, реализовао десет самосталних изложби и направио десет алтернативних позоришних представа. Због оваквог начина живота Породица је извршила велики утицај на младе, а медији су је презентовали настојећи да пренесу овакве могућности живота на шири слој људи.

Породица бистрих потока даје отпор цивилизацијском бесмислу трагајући за *Добом – 5Е*: Екологија, Етика, Естетика, Ерос, Емоција. Она је мали предлог како да човек изађе из лавиринта у ком се нашао.

Остале продукције:

Комуникативи, 2009.

Ништа, 2009.

Дим, 2007.

Сценске скице, 2006.

Нагони, 2003-2006.

Човек плус човек, 2005.

Театар о театру, 2001-2005.

итд.

ANALOGIES

The Clear Streams Family Theatrical Group,
Serbia

Sunday, 26th June 2011

22.00 / The Youth Theatre, Small Stage

Directed by Božidar Mandić

Performers: Dragana Jovanović, Uroš Vukša,
Kristina Vasić, Radomir Teodosijević,
Predrag Mitrović, Milena Jakšić, Božidar Mandić

Duration: 60 minutes

Analogies

Analogies falls under the category of physical theatre where actors shape their stage paradigms by their energy and rhythm. In simple terms: the play belongs to a theatre which presents the aesthetics of 'savigism', which means: run, cry, movement, bodily and textual unrestrainedness.

Analogies speaks of the human loneliness and shiftlessness, but also of how each man has a chance to find his sameness or communicational trajectory which would revive the sense of his existence and art. The play, like all the other plays of the Clear Streams Family, presents allegories and symbols of the contemporary world, out of which one needs to find a way out and to continue a meaningful existence.

The Clear Streams Family

The Clear Streams Family is an ecological commune which has been living in the small village of Brezovica at the foot of Mount Rudnik for 25 years.

This commune is a pioneering moment of the return to the nature; its actions are alternative, and its home is open and devoted to survival. It is a small place of living where elements of humane kindness and heart are honed. Emotionality and embracedness are developed in the Clear Streams Family. Its three fundamental elements are ECOLOGY – HUMANISM – CULTURE.

Living a life in pristine nature, in a home surrounded by three streams, the Family has hosted over 20 000 people. The Family's main principles are: an Individual and the Planet.

Božidar Mandić, a writer and the founder of this commune, has published thirteen plays, had ten independent exhibitios and made ten alternative theatrical performances. Because of its lifestyle the Family has had a great impact on the young generation, and the media has brought features about them trying to deliver the idea of possibilities of living in such a way to a broader audience.

The Clear Streams Family defies civilisation nonsense by searching for the 'Age of 5 Es': Ecology, Ethics, Aesthetics, Eros, Emotion. It is a small suggestion on how a man can find a way out of the labyrinth he's found himself in.

Other productions:

Communicatives, 2009

Nothing, 2009

Smoke, 2007

Stage Sketches, 2006

Instincts, 2003-2006

Man Plus Man, 2005

Theatre on Theatre, 2001-2005

etc.

ПРОМОЦИЈА ЧАСОПИСА ТФТ. Театар, филм, телевизија

понедељак, 27. јун 2011.

12.30 / КЦНС

ТФТ има намеру да се бави феноменологијом и естетиком театра, филма и телевизије. Часопис ће у оквиру три медија фокусирати активности једног еснафа. Вештине писца, редитеља, глумца, сценографа, продуцента, композитора, костимографа, кореографа... су основа егзистенције сва три креативна простора. Различите визуре ових професионалаца и аналитичара њихових резултата ТФТ обједињује у форми текстова и визуелних порука са намером да подстакне:

- преиспитивање постојећих продукционих модела;
- дефинисање интерактивног односа са публиком;
- креативну и независну перцепцију;
- релативизацију општих места и стереотипа;
- транспарентност буџетских давања и токова новца везаних за ове медије;
- стимулацију и подршку самоорганизовању и ванинституционалном деловању уједињених уметника.

*Слободан Шуљагић,
Главни и одговорни уредник*

PROMOTION OF MAGAZINE TFT. Theatre, Film, Television

Monday, 27th June 2011

12.30 / CCNS

TFT is intended to deal with the phenomenology and aesthetics of theatre, film and television. The magazine will focus on the activities of one of the crafts within the three media. The skills of writers, directors, actors, set designers, producers, composers, costumes designers, choreographers... are the foundation of the life of all three creative fields. TFT will present different points of view of these professionals and analysts of their results in the form of texts and visual messages with the intention to encourage:

- Re-examination of the existing production models;
- Defining the interactive relationship with the audiences;
- Creative and independent perception;
- Relativisation of generalisations and stereotypes;
- Transparency of budget subsidies and monetary flows in regard to these media;
- Incentives and support for self-organising and out-institutional activity of associated artists.

*Slobodan Šuljagić,
Responsible Editor in Chief*

MILITARY TRASH

Мултимедијални ready-made пројекат
Владо Ранчић, Ненад Игњатов, Ремус Даеску, Србија/Румунија

понедељак, 27. јун 2011.

18.00 / КЦНС, Ликовни салон

и 19 сати. Оно ка чему се ишло у овом пројекту је укључивање студената са сва три департмана Академије уметности у Новом Саду. Пројекту су тако допринели и Милош Ранчић, аутор фотографија и филма, студент Департмана драмских уметности, студијског програма Камера, и Јован Татић, апсолвент Департмана музичке уметности, студијског програма Композиција, чија је композиција изведена премијерно на војном отпаду у Темерину у току перформанса.

У оквиру изложбе биће презентовани музички и видео запис перформанса, фото-документација, као и неки од објеката насталих том приликом.

Замисао је да овај пројекат у будућности буде међународног карактера и да се одвија на годишњем нивоу, тако да се од следеће године очекује долазак студената из других земаља, као и извођење пројекта у другим земљама.

Military Trash

Пројекат *Military Trash* започет је на војном отпаду у Темерину перформансом професора Академије уметности у Новом Саду Владо Ранчића, његовог студента Ненада Игњатова и гостујућег студента Факултета ликовних уметности у Темишвару (Румунија) Ремуса Даескуа.

Војни отпад, инспиративан већ сâм по себи својим „звуком“ и ликовношћу указивао је каквом акцијом би отпадним материјалима могли да дају неки сасвим нови смисао и нову димензију. Сâм приступ отпаду био је по ready-made принципу. Акција је изведена у току једног поподнева између 12

MILITARY TRASH

A Multi-Media Ready-Made Project

Vlado Rančić, Nenad Ignjatov, Remus Daesku, Serbia/Romania

Monday, 27th June 2011

18.00 / CCNS, Art Gallery

Military Trash

The project *Military Trash* started at the Military dump site in Temerin by the performance of the professor of the Academy of Arts in Novi Sad, Vlado Rančić, his student Nenad Ignjatov and Romanian guest student from Timisoara Remus Daesku.

The military dump site, inspiring, as it was, by its 'audio' and 'visual' qualities, implied the action which would give a new meaning and a

new dimension to the waste materials. The very approach to waste followed the principles of ready-made. The action was carried out on an afternoon, between noon and 7 pm. The idea behind the project was to involve students from all three departments of the Academy of Arts in Novi Sad. The project was thus contributed to by Miloš Rančić, the author of the photographs and film, a student of the Department of Dramatic Arts, study programme Camera, and Jovan Tatić, a final year student of the Department of Music, study programme Composition, whose composition premiered at the dump site in Temerin during the performance.

Within the exhibition there will be a presentation of the audio and video recordings of the performance, photo-documentation, as well as some of the object which were created on that occasion. This project is to be extended to an international level and become an annual event. Students from abroad are expected to join in next year, and the project is supposed to be performed in other countries as well.

ПРЕЛАЗЕЋИ ГРАНИЦЕ

Разговор води: Каролина Печењи, Француска

четвртак, 30. јун 2011.

17.00 / КЦНС, Сала на првом спрату

Како можемо пронаћи тачку која повезује различите врсте техника да бисмо открили нове начине (деловања) савременог театра и изнашли нове форме писања за сцену; истовремено, како се можемо данас повезати са традиционалним позориштем, попут позоришта под маскама или мимике, или других извора надахнућа попут кинеске опере или балинежанског позоришта повезаног са светим ритуалима.

Каролина Печењи, мимичарка, глумица у позоришту под маскама и у драмском позоришту, рођена је и одрасла у Буенос Ајресу, Аргентина; њени родитељи имају европско порекло. Живи у Француској већ петнаест година, где је шест година била стални члан светски познатог Театра дисол (Театра Сунца) у Паризу, којим управља Аријен Мнушкин. Ову компанију сачињава 20 различитих националности, а њен рад је инспирисан мноштвом култура.

Данас стални члан Комеди делез Народног драмског центра у Колмару, Француска, Каролина режира представе за репертоар позоришта. Интересују је различите технике и комбинације више начина практиковања уметности, а спремна је такође и да прихвати различита гледишта да би обогатила свој рад.

38th Infant

2011

CROSSING BORDERS

A discussion led by Carolina Pecheny, France

Thursday, 30th June 2011

17.00 / CCNS, first floor hall

How we can find a connecting point between different kinds of techniques, in order to seek new directions for contemporary theatre, and for new stage writing forms; and at the same time, today, how we can make a bridge to the traditional theatre, like a mask theatre or mime, or other inspirations such as Chinese opera or Balinese sacred theatre.

Carolina Pecheny, a mime performer, mask actress and text actress, was born and raised in Buenos Aires, Argentina; her parents have European origins; she has been living in France for fifteen years, and working six years as a permanent member of the world-wide known Théâtre du Soleil in Paris, led by Ariane Mnouchkine. This company is composed of about 20 different nationalities, and its work is inspired by a variety of cultures.

Today, as a full member of the Comedie De l'Est, Centre Dramatique National at Colmar, France, she directs plays for the theatre repertory. She is interested in practicing mixed arts, in joined techniques, and is ready to accept different points of view in order to enrich her work.

NOHIB

видео перформанс

Родолф Бурот, Латифа Лефорестир, Франк Кантеро, Француска

Трајање: 50 минута

четвртак, 30. јун 2011. 19.00 / КЦНС, Велика сала

Nohib

Nohib је настао из потребе да се дубоко проуче различите врсте звукова који могу настати на једном једноставном инструменту, који је Латифа специјално направила: металном раму на који су савијене три жице, и звучни трансдуктори чије мешање допушта модификације боје звука.

У употреби су различити музички језици: класични солфеђо као и графички и текстуални језик, медитативни минимализам, мултипараметарски максимализам.

Видео појачава изходну причу читавог пројекта, која представља филозофски поглед на то како човечанство поступа са природом. Као и у звучном делу, и видео употребљава вештачке/нумеричке структуре и меша их са природним визуелним субјектима како би се искористиле везе између ових, на неки начин, антонимијских светова.

Родолф Бурот пише електроакустичну и инструменталну музику од 1998. године.

У скорије време посебно се занима за нове начине разматрања музичког писања, заснованог на контролисаном догађају „зависном од случаја“. Како би остварио овај циљ, развио је компјутерски *real-time* видео-приказ информација за музичаре. Све више је укључен у стварање музике уз помоћ компјутера и аутономно и у дијалогу са другим инструменталистима.

Од 2007, члан је париског компјутерског ансамбла CLSI, који је у 2011. години други пут позван да наступа на Курсевима Штокхаузен у Киртену.

www.myspace.com/nohib • www.myspace.com/ensemblecomma • www.myspace.com/duobourotteschild • www.rodolphebourotte.info • clsimusic.free.fr

Латифа Лефорестир је плуридисциплинарна уметница, глумица, луткарка, дизајнерка сценских реквизита. У области музике делује од 2000, када је обликовала специјалне звучне објекте и свирала на њима у јавности. Наступала је у оквиру турнеја у Француској и у Европи са неколико театарских трупа: Трупа Нелсон Димон, Пупела-Ножес, А, Позориште Турак, Театар девализе, Јатус, Кобе, и прогресивна рок-група Аквасерж.

Франк Кантеро је укључен у различите видео инсталације и позоришне или музичке перформансе од времена када је завршио студије визуелних уметности (Факултет ликовних уметности у Ангулему, 1991-1995). Основао је мултикултурални ресторан/библиотеку 2002. године, под називом *Autresens*, на југу Француске, у коме је био директор, кувар и домар до 2008. године.

NOHIB

A Video-Performance

Rodolphe Bourotte, Latifa Le Forestier, Franck Cantereau, France

Duration: 50 minutes

Thursday, 30th June 2011

19.00 / CCNS, Main Hall

Nohib

Nohib is born from the will to deeply explore the different kinds of sound one can make with a simple instrument, specially built by Latifa: a metallic frame on which three strings are bent, and sound transducers which mixing allows for timbre modification.

Different musical languages are in use: classical solfeggio, as well as graphical and textual language, meditative minimalism, multiparametric maximalism.

The video is reinforcing the underlying story of this project, which is a philosophical view of how humanity deals with nature. Like the sound part, it employs artificial / numeric structures and mixes them with natural visual matter, to exploit the relations between these somehow antonymic worlds.

Rodolphe Bourotte has been writing electroacoustic and instrumental music since 1998.

Recently, he is especially interested in new ways of considering musical writing, based on controlled aleatory events. Towards this goal, he developed a computer assisted real-time information display for the musicians. He gets more and more involved into making music with the computer considered as an instrument, either autonomously, or in a dialogue with instrumentalists.

Since 2007, he is a member of the Parisian computer ensemble CLSI, which is invited for the second time in 2011 to play at the Stockhausen Courses in Kürten.

www.myspace.com/nohib • www.myspace.com/ensemblecomma • www.myspace.com/duobourotteschild • www.rodolphebourotte.info • clsimusic.free.fr

Latifa Le Forestier is a pluridisciplinary artist, actor, puppeteer, stage props creator. Her musical activity developed since 2000, while creating special sounding objects and playing them in public. She has toured in France and Europe with several theatrical companies: Nelson Dumont, Propos, Pupella-Noguès, A, Turak théâtre, Théâtre des valises, latus, Kobez, and the progressive rock group Aquaserge.

Franck Cantereau has been involved in various video installations, and theatrical or musical performances after he finished his visual arts studies (Angoulême's Beaux-Arts) 1991-1995. He created a multicultural restaurant/library in 2002, Autresens, located in the south of France, for which he has been director, cook, mason until 2008.

НЕЖНО, НЕЖНО, НЕЖНИЈЕ

Копродукција ДАХ театра и
Културног центра Новог Сада, Србија

Режија и драматургија: Дијана Милошевић
Играју: Александра Дамњановић, Југослав
Хаџић, Небојша Игњатовић, Сања Крсмановић
Тасић, Јулијана Марковић, Ивана Миленковић
Поповић, Горана Ђургус и Зоран Васиљевић
Музика: Seconhanders
Видео: Анастасија Тасић
Сценографија: Неша Париповић
Костим: ДАХ театар
Дизајн светла: Радомир Стаменковић

недеља, 3. јул 2011.

20.00 / КЦНС, Велика сала

Концерт – представа ДАХ театра бави се темом носталгије, користећи музику легендарног новог таласа са простора некадашње Југославије. Користећи форму концерта као и музичко наслеђе простора који је једном био јединствени културни простор, истражује се могућност постојања једног културног простора који није ограничен географским и историјским одредницама већ га чине немерљива искуства дељења једног заједничког фантазма о најбољој земљи на свету. Намера ове представе је да подстакне на преиспитивање колико су нам одређена сећања „забрањена“, зашто носталгија у нашим просторима носи нужно негативну конотацију и како и даље неговати и бити поносан на један део наше културне традиције који није подлегао деградацији и национализму, као што је музичка традиција.

38th Infant

2011

TENDER, TEDER, TENDERLY

Co-production of the DAH Theatre and the Cultural Centre of Novi Sad, Serbia

Direction and Dramaturgy: Dijana Milošević
Performers: Aleksandra Damnjanović, Jugoslav Hadžić, Nebojša Ignjatović, Sanja Krsmanović Tasić, Julijana Marković, Ivana Milenković Popović, Gorana Čurgus i Zoran Vasiljević
Music: Seconhanders
Video: Anastasija Tasić
Set Design: Neša Paripović
Costume: DAH Theatre
Light Design: Radomir Stamenković

Sunday, 3rd July 2011

20.00 / CCNS, Main Hall

DAH Theater's concert-performance explores the theme of nostalgia, using the music of the 'legendary new wave' from former Yugoslavia. We explore the possible existence of a cultural space in the form of a concert and the musical heritage of an area that was once a unique cultural space, not limited by geographical or historical data but compressed of immeasurable experiences of the shared common fantasy of living in 'the best country in the world'.

The intention of this performance is to provoke a review of how certain memories are 'forbidden' to us, why nostalgia in our region carries a negative connotation and how to continue cherishing and being proud of our musical tradition – a rare part of our cultural tradition that did not fall victim to destruction and nationalism.

РАДИОНИЦЕ**ПУТЕВИ МАШТЕ**

Радионицу води: Мишел Матје, Театер делакт, Француска

субота – уторак, 25–28. јун 2011. 10.00 / Балетска школа

Циљ

Данас у сценској уметности постоје многобројна искуства која се не задовољају више класичном улогом глумца, већ захтевају од њега да поседује квалитете импровизације као и способност давања креативних предлога. У својим најрадикалнијим формама, инвентивност протагонисте је та која представља прави темељ дела. Чак и у традиционалној визури неопходно је да глумац уме да покаже сопствену инвентивност.

Ова радионица има за циљ да пробуди машту глумца; машту у делању, која се материјализује у покрету и гласу, у односу са живим партнером и са предметом. Да би се нешто измислило и структурирало полазећи од сопствене маште потребно је кренути једним посебним путем и послушквати.

Овај сусрет ће бити прилика да се истраже стазе које глумцу могу да помогну да стекне неопходна оруђа за ту димензију игре.

Програм

1. Тренинг: низ вежби буђења тела и гласа да би се ослободили контроле ума над спонтаношћу личности, ослобађање нагона и трагање за квалитетима енергије.
2. Свест о материјалности позорнице: практични приступи простору и времену кроз дефинисане кодове импровизације.
3. Простор маште:
 - тело: асоцијације, размене и трансфер телесних знакова, мењање гестовних фраза, трансформације и контрасти;
 - глас: поновно откривање инфра-вербалног, измишљени језици, дијалози гласовних импулса, стварање звучних песама, веза између гласа и телесне динамике;
 - живи партнер: стварање света (реализација једног универзума полазећи од слободних асоцијација глумца), пирамидалне импровизације уз одређене наметнуте услове;
 - предмет: манипулација са причом, предметне драме, изградња простора, динамичне сценографије;
 - општа игра: рад на „кореспонденцијама“ кроз обавезне прелазе из једног регистра у други, стање театризоване душе, проширени тренуци, синтезе на начин италијанских футуриста;
 - реч: нећемо се сувише ослањати на ову димензију, из лингвистичких разлога, задовољићемо се излагањем одређеног броја приступа и начина.

Учесници

Радионица је намењена свим позоришним уметницима (максимално 16 особа).

Практични аспекти

Од учесника се тражи да понесу удобну радну одећу и да свако зна напамет једну кратку песму, уколико је могуће са преводом на француски (максимално 20 редова).

WORKSHOPS

ROADS OF IMAGINATION

Workshop led by Michel Mathieu, Théâtre2l'acte, France

Saturday – Tuesday, 25th – 28th June 2011 10.00 / Ballet School

Aim

Stage art today is full of experiences where classical role of an actor is no longer sufficient. An actor is required to possess improvisational qualities as well as an ability to offer creative suggestions. In its most radical forms, it is the protagonist's inventiveness that is the true foundation of a piece. Even in the traditional vision of theatre, it is necessary that an actor is able to show his own inventiveness.

This workshop is aimed at awakening actors' imagination, imagination in acting, materialised in the movement and voice, in the attitude to the living partner and an object. For imagining something and structuring it starting from one's own imagination it is necessary to set off on a very special road and listen intently.

This meeting will be an opportunity to explore the paths which can help an actor master the tools necessary for this dimension of the play.

Programme

1. Training: a series of exercises for awakening the body and voice and liberating them from the mind's control over the spontaneity of a personality, liberation of instincts and seeking qualities of energy.
2. Awareness of the tangibility of stage: practical approach to space and time through defined codes of improvisation.
3. Space of imagination:
 - body: associations, exchange and transfer of body signals, changing gestural phrases, transformations and contrasts
 - voice: re-discovery of the infra-verbal, invented languages, dialogues of voice impulses, creation of sound poems, connection between the voice and corporal dynamics
 - living partner: creation of the world (a realisation of a universe starting from free associations of actors), pyramidal improvisations with certain imposed conditions
 - object: manipulation of the story, object dramas, construction of space, dynamic set designs
 - general play: work on 'correspondences' through mandatory transitions from one register to the other, state of theatricalised soul, extended moments, syntheses in the Italian Futurists' style
 - word: we will not rely heavily on this dimension, from the obvious linguistic reasons; it will be enough to present a certain number of approaches and ways

Participants

The workshop is intended for all theatre artists (maximum 16 people).

Practical aspects

The participants are expected to bring comfortable work clothes and to know one short poem by heart, with a French translation, if possible (maximum 20 lines).

РАДИОНИЦЕ

ПРОСТОР ОКО ТЕЛА – ПРОСТОР У ТЕЛУ.

ТЕЛО У ОДРЕЂЕНОМ ПРОСТОРУ – ОДРЕЂЕН ПРОСТОР У ТЕЛУ.

Радионицу води: Хени Варга, Србија

среда – субота, 29. јун – 2. јул 2011.

10.00 / Новосадско позориште, Мала сала

Простор око тела – Простор у телу.**Тело у одређеном простору – Одређен простор у телу.**

Посматрати, установити, мењати два различита простора који су у телу и изван њега. Досетити се свега шта заузима простор и место око нас и у нама. Концентрисати се на спољашњи свет, на спољашње утицаје и на унутрашњу бит.

Да ли простор дефинише извођача или извођач дефинише простор?

Какав је „унутрашњи простор“ којим извођач располаже на сцени (у дефинисаном или у импровизованом простору), како откривати, констатовати овај простор, како управљати њиме? Превагнути равнотежу простора. Каква је симетрија простора, каква је хармонија нашег тела?

Тело је гранична линија која одређује спољашњи и унутрашњи простор. Граница је ЧОВЕК – жива, органска материја; отворена и затворена, стално променљива, нестална супстанца.

Радионица подразумева изграђивање физичке кондиције: истрајне вежбе са једноставним положајима тела. Растезање и попуштавање што се такође темељи на истрајности времена. Две-три, можда пет сложених вежби али и њихово стварно усвајање, доживљавање, истраживање, разумевање. Развијање концентрације: непокретност, идентично понављање одређеног покрета у једнаким временским размацима. Радионица је намењена глумцима, плесачима, музичарима, сценографима као и ликовним уметницима.

Хени Варга, глумица, плесачица и кореографкиња, дипломирала је на Интернационалној позоришној школи Жак Лекон у Паризу 1991. године. Своју уметничку каријеру започела је у Народном позоришту у Суботици, да би након пресељења у Француску учествовала у раду бројних француских и интернационалних трупа, у којима је сарађивала са познатим редитељима и кореографима попут Јожефа Нађа, Денеша Дебреја, Кристин Куаро, Истоком Ковачом, Андрашом Урбаном и другима. У неколико наврата је боравила у Јапану, где је заједно са Денешом Дебрејем развила представу *Five for Two* и интензивно сарађивала са Мином Танаком.

WORKSHOPS

SPACE AROUND BODY – SPACE IN BODY.

BODY IN DEFINED SPACE – DEFINED SPACE IN BODY.

Workshop led by Heni Varga, Serbia

Wednesday – Saturday, 29th June – 2nd July 2011

10.00 / The Novi Sad Theatre, Small Stage

Space around Body – Space in Body.

Body in Defined Space – Defined Space in Body.

To observe, to establish, to change two different spaces – the one in body and the one outside body. To think of everything that takes up space and place around us and in us. To concentrate on the outside world, on external influences and the internal quintessence.

Does space define a performer or a performer defines space?

What are the qualities of the 'internal space' that a performer has at his disposal on the stage (in a defined or an improvised space); how to keep revealing, diagnosing this space; how to manage it? How to overbalance space? What is the symmetry of space like; what is the harmony of our body like?

Body is the line which defines the boundaries between the external and the internal space. The border is a MAN – a living, organic matter; an open and closed, constantly malleable, volatile substance.

The workshop includes developing physical fitness: strenuous exercise with simple body positions. Stretching and releasing which is also based on the endurance of time. Two-three, perhaps five complex exercises, but also a real adoption, experiencing, exploring, understanding of these exercises. Developing concentration: immobility, identical repetition of a certain gesture at equal intervals.

The workshop is intended for actors, dancers, musicians, set designers, as well as visual artists.

Heni Varga, an actress, dancer and choreographer, graduated from the International Theatre School Jacques Lecoq in Paris in 1991. Her art career started at the National Theatre in Subotica, but after moving to France she worked with a number of French and international troupes, collaborating with noted directors and choreographers, such as Josef Nagy, Dénes Debrei, Christine Quoiraud, Iztok Kovač, András Urbán, among others. She has been to Japan several times. There she worked with Dénes Debrei on the development of the play *Five for Two* and intensively collaborated with Min Tanaka.

РАДИОНИЦЕ

SOUNDPAINTING: Од геста до импровизације

Радионицу води: Лоран Рошел, Француска

петак – недеља, 1–3. јул 2011.

10.00 / КЦНС, Сала „Трибина младих“

Soundpainting

Soundpainting као језик знакова за дириговање импровизацијама, развио је композитор Валтер Томпсон у првој половини 70. година 20. века у Сједињеним Америчким Државама. Овај језик, са својим мноштвом сигнала, може се схватити као подстрек музичарима, певачима, плесачима, глумцима, песницима и визуелним уметницима испред диригента за деловање на сцени. Без нота и партитура могу настати велике композиције у реалном времену.

Soundpainting је једноставна и забавна техника која се лако учи и савладава, и може бити једнако занимљива како искусним музичарима тако и почетницима, како извођачима у пољу класичне музике тако и цезерима.

Концерт, који се одржава последњег дана Интернационалног фестивала алтернативног и новог театра Инфант 2011, представља резултате рада радионице. www.soundpainting.com

Лоран Рошел, музичар и композитор, свира саксофон и бас кларинет, и компонује музику за различите ситуације (за бендове, позориште, филм итд.). Укључен је такође у импровизације са великим оркестрима уз употребу технике *Soundpainting*, коју је учио у Француској код Етјена Ролена и Валтера Томпсона. Бави се педагошким радом, подучавајући музичаре који се занимају за импровизовање у музици.

Представљање радионице – концерт:

Лоран Рошел и полазници, Француска/Србија

недеља, 3. јул 2011. 22.00 / КЦНС, Отворена сцена

WORKSHOPS

SOUNDPAINTING: From Gesture to Improvisation

Workshop led by Laurent Rochelle, France

Friday – Sunday, 1st – 3rd July 2011

10.00 / CCNS, 'Tribina mladih' Hall

Soundpainting

Soundpainting as a language of signs for conducting improvisations was developed by composer Walter Thompson in the early 1970s in the United States of America. The language, with its multitude of signals, can be taken as an encouragement for musicians, singers, dancers, actors and visual artists in front of a conductor to act on stage. Great compositions can be created in real time without notations and scores.

Soundpainting is a simple and fun technique easy to learn and master, and can be equally interesting for experienced musicians and beginners, both classical music performers and jazzmen.

There will be a concert, representing the workshop results, held on the last day of the International Festival of Alternative and New Theatre Infant 2011. www.soundpainting.com

Laurent Rochelle, a musician and composer, plays the saxophone and bass clarinet, and composes music for different situations (for bands, theatre, film, etc.) He is also involved in improvisational Big Band work with the use of *Soundpainting* technique, which he learned in France with Etienne Rolin and Walter Thompson. He is involved in educational work as well, teaching musicians who are interested in improvisation in music.

a Presentation of the workshop–concert:

Laurent Rochelle and the workshop participants, France/Serbia

Sunday, 3rd July 2011 22.00 / CCNS, Open Stage